

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

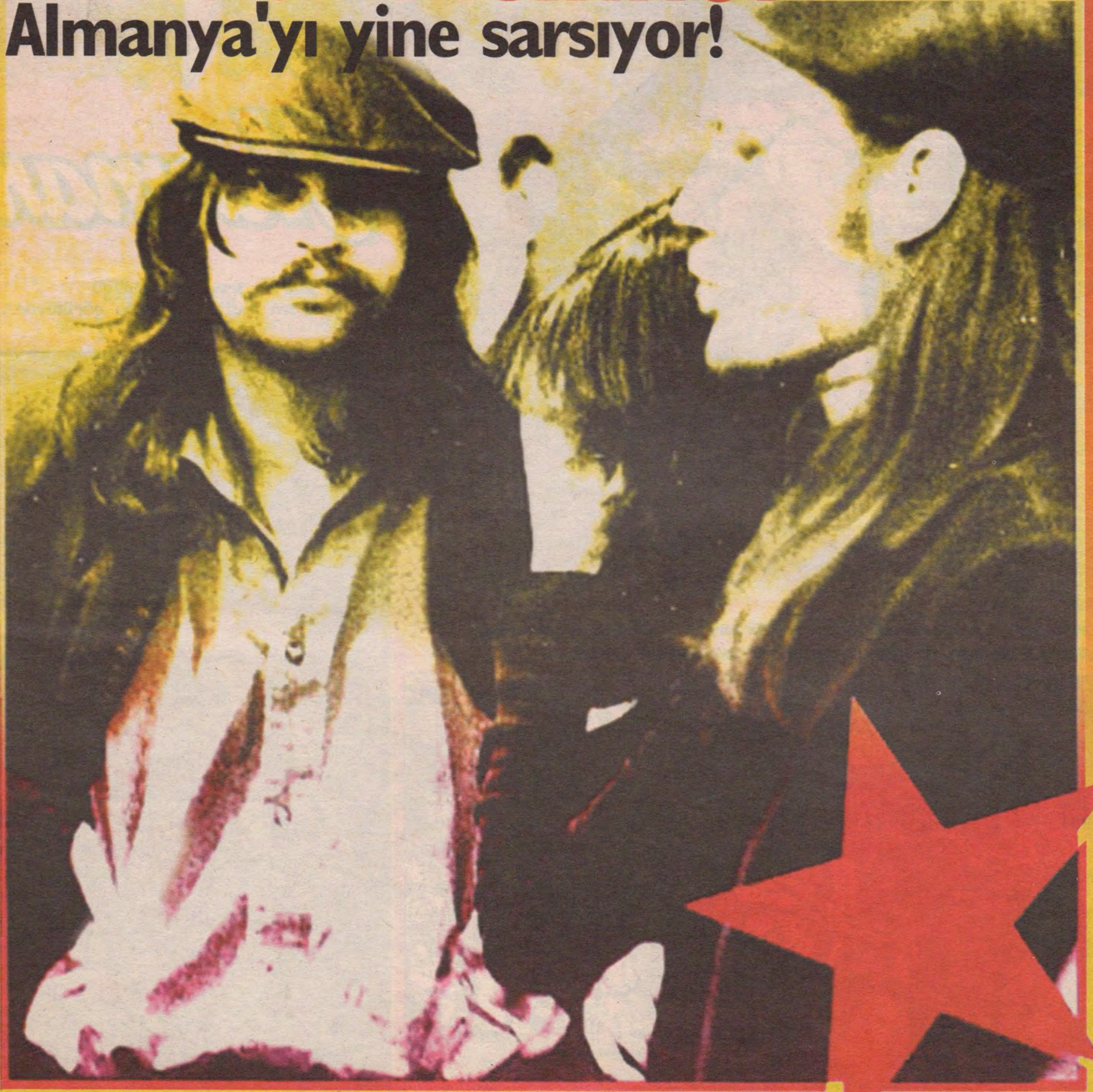
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

yeni Harman

filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete

Baader-Meinhof Almanya'yı yine sarsıyor!

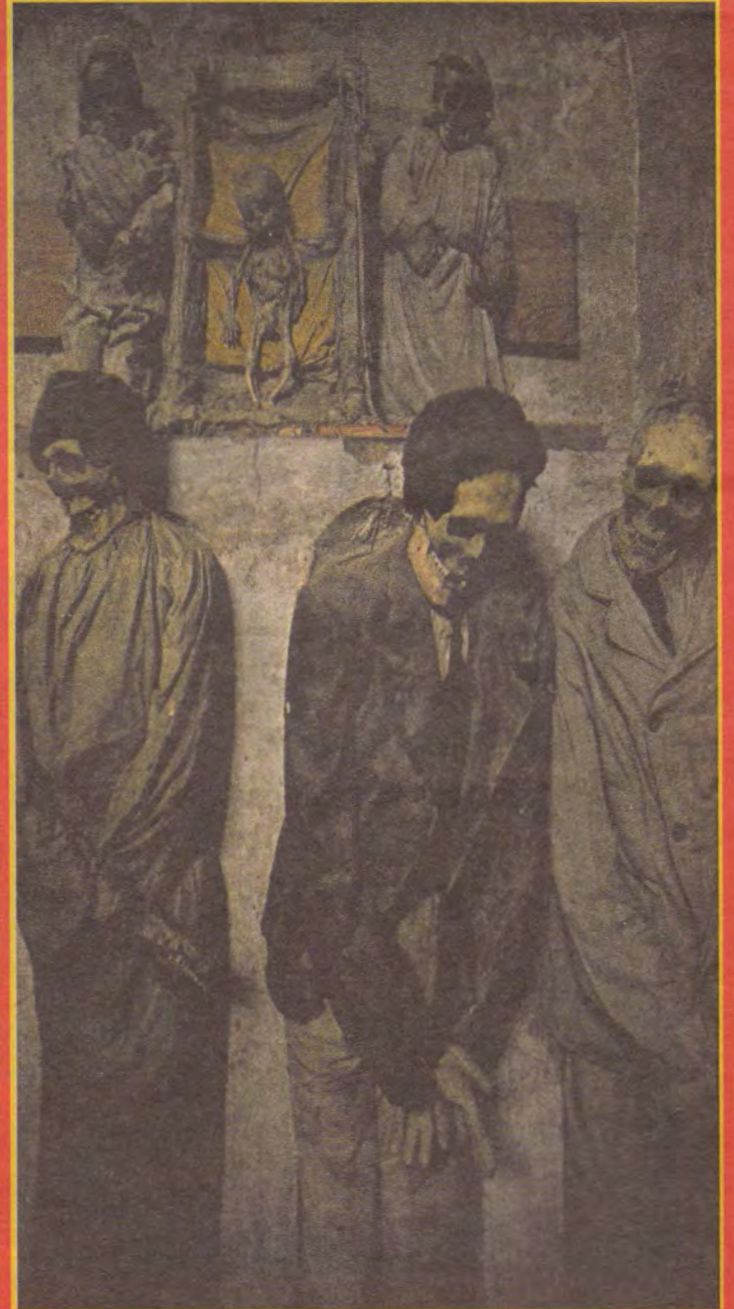
Türk medyası çarpıldı

Türk askerini Irak'a gönderelim... 15 bin yetmez. 45 bin, 75 bin olsun... Japon askeri bile gidiyor... Türkiye tavşan boku olabilir mi? Uday'la Kuşay da geberdi gitti işte... EVE EBE... Ulan konuştukça, yazdıkça çarpılıyorum yine de kendimi alamıyorum...

Harmar

Aşağıda ABD'nin Irak'a götürdüğü demokrasiden mutlu Irak halkı görülüyor!..

Hükümetin pembe tablosu gerçek hayata çarptı. Erzurum'da iş istediği için Başbakan Erdoğan tarafından azarlanan vatandaş kendini jiletledi...

ABD'de savaş karşıtı eylem yapan 68, 66, ve 55 yaşlarındaki üç rahibe, 2 ila 2,5 yıl arasında hapse mahkum edildiler.

Yalçın Doğan Irak'ta ABD askerlerince gözaltına alınınca kurtarması için E. Özkök'ü aramış!

aktüalite

Gelibolu Yarımadası büyük yangının 9. yıldönümünde aynı gün yine alevler arasında kaldı. 3 hektar orman kül oldu. Yangının sigara izmaritinden çıktığı sanılıyor...

Wolfowitz: "Gerçek şu ki biz de sık sık hatalar, aptalca şeyler yapıyoruz" dedi!

Amerika Irak'ta işbirlikçi muhbirlerden medet umuyor

'Birkaç işadama için' kamunun harcadığı milyar dolarlar

Meclis Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu, raporunu geçen hafta Meclis Başkanlığı'na sundu. Raporda batık bankalar ayrıntılı bir şekilde yer alırken, bu bankalar hakkında gerekli işlemi yapmayan 150 bürokrat hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Raporun dikkat çeken en önemli bölümüyse, Bankacılık Denetleme ve Düzenleme Üst Kurulu (BDDK) ile Tasarruf Mevduat Sigorta Fonu'na (TMSF) ilişkin yapılan değerlendirmeler...

Komisyon deyim yerindeyse BDDK ve TMSF'yi ekonominin temelini dinamit koymakla suçladı.

20 bankanın el konulmasına ilişkin süreci değerlendiren Komisyon, bankacılık sektörünü de mercek altına aldı. Raporda mali durumu bozulan bankalarla ilgili olarak iki yöntem hatırlatıldı. Bu yöntemler bankaların iflasının istenmesi ile banka yönetim ve denetiminin üstlenilmesi olarak sıralandı.

Komisyon bu iki yöntemi hatırlatarak BDDK ve TMSF'ye; "Bankaların neden iflasını istemediniz de, el koyarak kamunun parasını birkaç işadama için harcadınız?" diye sordu.

İşte rapordan ilginç bölümler:

"20 Bankanın Fon'a devirlerinde bankaların bankacılık işlemleri yapma ve mevduat kabul etme izninin kaldırılarak iflasına gidilmesi yolu seçilmiştir. Bu yöntemin seçilmesi durumunda Fon'un yükümlülüğü mevduat sigortası ile sınırlı olacaktı. Bankaların devir tarihleri itibarıyla sigortaya tabii

Yolsuzluk Komisyonu'ndan BDDK ve TMSF için ağır suçlama: Bankalara el konarak Türk ekonomisi felç edildi... Komisyon'dan, Üst Kurul'a: Neden batık bankaları batırmadınız da, el koyarak kamunun parasını harcadınız?

mevduatları toplamı 8,2 katrilyon lira olduğundan, Fon bu tutara kadar ödeme yapma yükümlülüğü ile karşılaşabilecekti. Tasfiyeye gidilmesi durumu ayrıca kamu alacaklarının öncelikli olarak tahsil edilmesi olanağı sağladığından TMSF için ayrıca avantaj sağlayabilmektedir.

Mali durumu bozulan 20 banka ile ilgili olarak tercih edilen yöntem ise bankanın yönetim ve denetiminin devralınmasıdır. Bankaların devir zararları sigortaya tabi mevduatların çok üstünde gerçekleşmiştir.

(...)

Banka yönetiminin devralınması çok önemli bir riski de beraberinde getirmektedir. Bankalar el konulduktan sonra zarar üretmeye devam etmektedirler. Örneğin 440 trilyon lira devir zararı olan Demirbank'ta satıldığı tarihe kadar TMSF yönetiminde bulunduğu 10 aylık süre içinde 1,4 katrilyon lira fonlama zararı oluşmuştur. Devlet Denetleme Kurulu raporunda el konulmuş olan bankalarla oluşmuş olan fonlama zararları (Pamukbank hariç) 31.8.2002 tarihine kadar 12,9 katrilyon liraya ulaşmıştır..."

Raporda, bankalara el konulmasıyla ilgili olarak devletin büyük zarara uğradığı rakamlarla anlatıldı.

Komisyon eğer batık bankalara iflas işlemi yaptırılmış olunsaydı halkın ce-

binden daha az para çıkacağını savun-
du.

Raporda bu iflas yöntemi şu şekilde savunuldu:

"İflas yöntemi seçilseydi, sözü edilen sigortaya tabi mevduatın tamamının o dönem için sigorta kapsamında olduğu düşünüldüğünde tasarruf sahipleri bu durumdan büyük ölçüde etkilenmeyecekti. Bu durum sadece sistemde mali durumu bozuk bankalardaki fonların çekilmesine ve bankaların batmasına neden olacaktı. Ancak ikinci yöntemle de yaklaşık 20 bankaya el konulduğu gözönüne alındığında, bankacılık sektöründe batan bankalar açısından

da fazla bir değişiklik olmadığı görülmektedir.

Aynı dönemde tasarruf mevduatı kapsamında bulunmayan bir kısım offshore bankaların ve özel finans kuruluşlarının batması ve buralardaki mevduat sahiplerinin tasarruflarının dahi ödenmemesine rağmen sistemde genel bir kriz ortaya çıkmamıştır. Bu durum banka iflas ederse kriz oluşur gerekçesinin haklı bir dayanağı olmadığını göstermektedir."

Komisyon el konulan bankaların iyi yönetilemediğini bildirdi. Rapora göre 20 banka TMSF'ye devredildikten sonra zarar üretmeye devam etti. Yani banka sahibindeyken ne durumdaysa BDDK'ya geçtikten sonra daha da kötü duruma geldi. Elbetteki bu zarar Hazine'den ödendi.

Bu çarpık durum rapora şöyle yansdı:

"Banka yönetiminde, önceki sahiplerinden farklı olarak riskleri azaltacak bir işlem yapılmadığına ve riskli durum en

BİHARMAN

ÇATLAYAN PİRHANALAR- Cem Yılmaz'ın son filmi G.O.R.A.'nın çekimleri Antalya'da uzun süredir devam ediyor.... yeni Harman'a ulaşan bilgilere göre, G.O.R.A filmi'nin bir sahnesinde pirhana balıklarına ihtiyaç olmuş ve bu yüzden Türkiye'den bulunamayınca yurtdışından değeri 10 milyara yakın 10 adet pirhana balığı Antalya'ya getirtilmiş. Et yemesiyle ünlü bu balıkların başına ne gelsin? Acar set ekibi akvaryuma, balıkların nasıl et yediğini görmek için gece gündüz et atmışlar... Hatta akvaryumda tavuk budu bile bulunmuş. Hal böyle olunca bu değerli balıklar çatlayarak ölmüşler.

STAR ÇALIŞANLARINA ÜCRETSİZ

İZİN- RTÜK tarafından 1 ay süre ile kapatılan Star gurubu çalışanları, ücretsiz izne gönderildi. Gurup çalışanları, muhasebe servislerinden kendilerine imzalatılan ücretsiz izin belgelerinin ardından televizyon binasını boşalttı.

SINAN ÇETİN'DEN GAZETECİ AZARLAMA- Bir gazeteci kardeşim geçen günlerde kendisiyle konuşmak istemiş. Sinan Çetin de 'hay hay' deyip kabul etmiş. Yanına fotoğrafçısını alıp soluğu Sinan Çetin'in yanında alan gazeteci kardeşim söyleşinin ortasında, Tunca Arslan'dan söz açmış. Geçen yıl Tunca Arslan'ın 'Mumya Firarda'yla ilgili yazısını referans vererek, "Tunca Arslan özeleştiriyor. Bir yazısında 'Sinan Çetin ve Mustafa Altıoklar'a haksızlık ettik. Bundan daha kötüsünü görmeyiz derken 'Mumya Firarda çıktı' diye

yazdı diyerek Çetin'in fikrini sormuş. Artık Sinan bey Tunca Arslan lafını duyunca ne düşündü neler hissetti bilemiyorum ama söyleşiyi anında kesmiş ve gazeteci ve fotoğrafçı kardeşimi kovmuş. Önce bunun bir şaka olduğunu düşünen ikili, Çetin'in gözlerinden çıkan şimşekleri görünce apar topar söyleşi mekânından ayrılmak zorunda kalmışlar. (Kemal Yılmaz-Radikal)

SABAĞIN FOTOĞRAFI- Sınav bitti... Bir kez daha ortada kalan milyonlarca öğrencinin yüreğine su serpmek için puanla girilen devlet üniversitelerine alternatifler sunulmaya başlandı... Veliler ve öğrencilerin bilgilendirilmesine yönelik özel üniversiteleri tanıtan ekler, dergiler hazırladı gazeteler. İşte bunlardan biri; 28 Temmuz 2003 tarihli Sabah Gazetesi'nin "Yıldız Üniversitelerimiz" eki... Lefke Avrupa Üniversitesi

tanıtılıyor ya da biz öyle sanıyorduk. Resimleri görene kadar! Daha manşet resminde dumura uğradık; bu Doğu Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi Binası idi! Nereden mi biliyorum? Ben bir DAÜ mezunuyum. Yanlışlık falan diye geçiştirmek üzere iken 3. sayfada İletişim Fakültesi'nde beraber ders aldığım arkadaşlarımın yine DAÜ Kütüphanesi'ne sırtlarını vermiş 'white-balance' için defter sayfası ayarlıyorlar... Onun altında Lala Mustafa Paşa Spor Salonu... (Yudum Şaşmaz)

CİNE 5 DE DOĞAN'DA- Doğan Gurubu üçüncü televizyonunu da bünyesine kattı. Kanal D ve CNN Türk'e sahip olan Doğan Gurubu, Erol Aksoy'un sahibi olduğu CİNE 5'e ortak oldu. BDDK onay verdiği takdirde ortaklık anlaşması imzalanacak. Doğan Gurubu, böylece bünyesine

az bankanın önceki yönetimi döneminde olduğu gibi devam ettirildiğine göre bankanın niçin iflasının istenmeyip yönetim ve denetiminin devralındığı izah edilememektedir.

Bankaların Fon'a devrinden sonra oluşan 12,9 katrilyon liralık fonlama zararının sorumluluğu TMSF ve BDDK yönetimine aittir."

Yolsuzluk Komisyonu'nun çarpıcı raporunda bankaların sahiplerinden borçlarına karşılık el konulan mal varlıkları da yer aldı.

BDDK'nın batık bankacılardan aldığı televizyon kuruluşları, yatları, katları, lüks arabaları bulunuyor. Ancak borçlara karşı alınan bu mal varlıkları işletilememekte ya da elden çıkarılamamaktadır.

Komisyon raporunda mal varlıklarına ilişkin de şu tespit yapılmakta:

"Mevcut varlıkları ile TMSF devasa bir KİT görünümündedir ve bilanço büyüklüğü devlet bütçesinin üçde birine yaklaşmıştır. Hazinece TMSF'ye aktarılan kaynak bir yıllık vergi gelirlerinin yarısına ulaşmaktadır."

Raporun en can alıcı noktasıysa batık bankalara Hazine'den yapılan yardım... Komisyon bu bölümde Türk Hazinesi'nin nasıl hortumlandığını gösteriyor:

"Bankaların devirleri sırasında TMSF'nin öz kaynaklarının sınırlı olması nedeniyle büyük ölçüde Hazine kaynaklarına başvurulmuş ve Hazine'den ikraz niteliğinde iç borçlanma senetleri alınmıştır. Nihai olarak çok büyük miktarlara ulaşmış olan batık banka zararlarının Hazine'ye fatura edileceği ortadadır. TMSF'nin yıllık sigorta tahsilatı 500-600 trilyon lira civarında iken devralınan bankalardan kaynaklanan zararlar 40 katrilyon liraya ulaşmaktadır. Hazine'den yapılan borçlanmaların yıllık olarak 8 katrilyonun üzerinde bir faiz maliyeti oluşmakta ve bu da TMSF'nin bilançosunda sürekli büyüyen bir zarar kaynağı oluşturmaktadır.

Hazine'nin sonuçta kendisine fatura edilecek olan zararlara karşı pasif durumda kalması doğru değildir. Banka devirleri sırasında zararların tespitinde Hazine'nin de taraf olarak bulunması TMSF'nin kendi kaynaklarından karşıla-

yamayacağı zararlara karşılık ikraz niteliğinde değil, görev zararı olarak iç borçlanma senedi vermesi, ancak bu kaynağa karşılık devralınan bankanın varlıklarının mahsuben Hazine'ye temlik edilmesi gerekirdi. Bu nihai ödeyici durumda olan Hazine'nin menfaatinin kollandığı kuşkuludur. Şöyle ki; devralınan bankaların gerçek zararları kadar Hazine'den ikrarda bulunması gerekirken aktifinde bulunan nakit veya likit varlıkları gözardı edilmiştir. BU ŞEKİLDE TMSF HAZİNE'DEN GEREĞİNDEN FAZLA KAYNAK TEMİN ETMİŞTİR. Bunun açık göstergesi 18.06.2002 tarihinde TMSF'ye devredilen Pamukbank'ın yaklaşık yükümlülüğü 5 katrilyon lira iken, bu yükümlülüğün dolaylı Fon'un Hazine'den ek kaynak temin etmemiş olmasıdır. Bu Fon'un 18.06.2002 tarihinde an azından 5 katrilyon liralık fazladan bir kaynağının olduğu göstermektedir.

TMSF'nin Hazine'ye olan borcunun bu şekilde sürdürülmesi kamu bankalarının görev zararlarını andıran ve giderek çözümü zorlayan bir sorun oluşturmaktadır."

Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'nun, BDDK'ya verdiği bankacılık dersinden hem hükümetlerin hem de Türkiye'deki tüm kesimlerin alacağı çok ders var...

Çünkü rapor Türk halkının; önce banka sahipleri tarafından sonra da yine aynı bankalar nedeniyle BDDK tarafından soyulduğunu gösteriyor.

BDDK'nın "Biz özerkiz, bize kimse karışamaz" teranesinin de artık bitmesi, bir an önce denetim altına girmesi gerekiyor. Elbette ki bu denetim hükümetin ekmeğine yağ sürmemeli... Bu nedenle siyasi değil, yargı denetimi zorunlu görünüyor.

İki yıl önce "Denetimin denetimi olmaz" diyerek Bankacılık Üst Kurulu'nda soruşturma yaptırdığı için Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ile kavgaya çıkan dönemin Başbakanı Bülent Ecevit'in de burada kulağını çınlatalım...

Sahi, Fetullah Gülen'e çok saygı duyduğunu açıklayan Ecevit de neden yolsuzlukla suçlanıyor? Bunun yanıtını da haftaya bırakalım.

üçüncü televizyonu da katmış oldu. Aydın Doğan'ın bu televizyonu satın almasının nedeni olarak, Türkiye Birinci Futbol Ligi maç yayınlarını elinde bulunduran Dijitürk'ün sözleşmesinin bu sezon bitecek olması gösteriliyor. İddiaya göre, Doğan Gurubu, sezon sonunda Karamehmet Gurubunun elindeki maç yayınlarının ihalesini 2004 yılında alarak Cine 5'e taşıyacak.

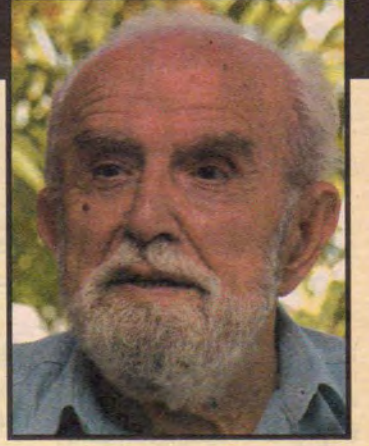
BİR ALINTI- Ayyuka çıkan kibirleri, Kahhar ve Muntakim Allah'ın gazabıyla yere çalın-sın. Öyle bir darbe yesinler ki, Domuzlar Körfezi'ni, Vietnam ormanlarını, İran çölünü hasretle ansınlar. Geldikleri gibi olmasın gidişleri. Muzaffer komutan edasıyla girdikleri Beyrut'tan nasıl çıktılarsa, öyle çıksınlar Bağdat'tan. Cesetleri onurlandırmaktan başka işe yaramasın "şanlı" bayrakları. Tabutlar içinde dönsünler memleketlerine. Giderken Saddam-ı'nı da yanlarında götürsünler... (Hakan Al-

bayrak)

TRAFİK VAHŞETİ, RESSAM RAFET EKİZİ DE ARAMIZDAN ALDI- Türk resim sanatının Fikret Mualla'dan beri en büyük bohemi, ressam Rafet Ekiz, bir trafik kazası sonucu hayatını kaybetti. Çağdaş Türk resim sanatının en önemli isimlerinden olan Rafet Ekiz, sayısız sergiye imza attı. Tuncay Akgün, Ekiz'i anlatırken ressam Ekiz'in Türk mizah sanatına katkısının da büyük olduğunu vurguluyor: "Enerji dedik de... Enerji, pozitif elektrik, negatif elektrik... Bu terimleri Türk diline Rafet Ekiz sokmuştur... Aynı zamanda eşsiz bir filozof da olan dostumuz, insan ilişkilerinde ve hayatın şekillenişinde pek çok şeyi böyle açıklardı... Biz de bu bakışı ve bu terminolojiyi ondan kaptık. Belki bizden de bütün ülkeye yayıldı..." Tüm yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Toprağı bol olsun... (yeniHarman)

HarmanBelli

Diojen

"Le Monde" gazetesi, bu sıra güncel konular dışına akarak insanlık tarihinde yeri olan bazı isimler üzerine oldukça ilginç yazılar sunuyor okurlarına. Düşüncelerinden ve yaşamlarından ötürü çağdaşlarının hismine uğramış kişiler bunlar. Diojen gibi, Sipinoza gibi, Darwin gibi kimseler. Bu yaz aylarında pek de yürek açıcı olmayan güncel politika haberlerinden, bu yoldan uzaklaşılması hiç de fena olmuyor.

Biz bu yazıda Antikçağ Atina toplumunun benimsediği değerlere meydan okuyan bu yüzden de bazılarında uygarlık düşmanı olarak anılan Sinop'lu Diojen üzerinde kısaca duracağız. Diojen (M.Ö) 4. yüzyıl Atina'sının eksantirik kişisi olarak kalmadı. Onun savunduğu görüşler biraz şekil değiştirerek çok sonraları da benimsendi ve uygulandı. Tıpkı erdemli yaşamın ancak basit bir yaşam olabileceğini savunan ve "bir lokma bir hırka" ile yetinmeyi böyle bir yaşamın şartı sayan bizim dervişler gibi, tıpkı basit yaşamı İsa dinine bağlılığı şartı sayan Katolik Fransisgen papazları gibi, 20 yüzyılın Beatnikleri gibi.

Evet Diojen çağdaşı olan servet ve iktidar düşkünü Atinalı'ları insandan saymıyordu. Ve elinde fener bu kentin sokaklarını dolaşarak insan arıyor ama bulamıyordu. O, bir iş edinmenin üretim disiplinine girmenin ahlaksızlık üreten bir topluma hizmet olduğuna inanıyordu. Gençliğinde Sinop'tan Atina'ya göç ettiğinde işsiz güçsüz, aç ve sefil bir ahırda gecelerken tanıştığı ne bulursa kemirip karın doyuran fareleri kendine örnek aldı. 90 yıllık ömrü boyunca dilenerek geçimini sağladı. Ama dilenmesi de başka türlü. Kimse önünde boyun eğmiyor, yalvarmıyor. "Dünya nimetleri herkesindir, ben de payımı isterim" diye hakaret dolu sözlerle dilendiği kimseden hakkı saydığı payı talep ediyor.

Çağdaşları içinde Diojen'i sıradan bir deli sayanlar, hor görenler çok. Ama onun toplumun kötülüklerini mahkum eden sözlerine hak verenlerde eksik değil. Eflatun (Platon) onu 'aklını oynatmış bir sokrat' sayıyor. O ise Eflatun'u 'boş laf eden bir geveze' olarak nitelendiriyor. Bir cihan imparatorluğu kuran Büyük İskender'e de demediğini bırakmıyor. Ama İskender hoş görülüdür.

Ünlü anektottur: Bir gün Diojen mesken edindiği fıçının önünde güneşlenirken karşısına dikilen İskender'in gölgesi üzerine düşüyor. Soruyor İskender; "benden ne istersin" diye. Diojen "göremeceğine engel olma yeter" yanıtını vererek gölge etmemesini istiyor, o kadar. Dilenci durumunda bir kimsenin İmparatora verdiği yanıt bu. Meğer Diojen'in beğenmeyip yere çaldığı Atina toplumu ne demokratikmiş. Böyle bir şey 21. Yüzyılın Türkiye'sinde olabilir mi?

Diojen antik çağdaki Çinik (Cynik) felsefe ekolündendir. Ustası da Antis-henes. Düşüncelerini kağıda döktüğü birçok yazısı olduğu söylenir. Hiç biri çağımıza ulaşmamıştır. Bu ekolde ahlaksızlık üreten bir topluma karşı bireysel isyan var. Ama çözüm yok. Tersine birey olarak çözümden kaçış var. ABD'nin San Fransisko kentinden dünyaya yayılan Beatnik hareketini ele alalım. Beatniklerin görüşleri de aslında Diojen'inkilerden pek farklı sayılmaz. Onları de kötü olan, kötülükler üreten bir kurulu düzene bir çeşit isyandır. Ama düzene pek zarar getirmeyen cinsten bireysel ve pasif bir isyan.

Ben 1940 yılında yani Beatnik hareketinin başlamasından bir kaç yıl önce San Fransisko'daydım. Güzel Sanatlar Akademisi öğrencisi olan, heykeltıraşlık eğitimi gören bir Amerikalı arkadaşın odasında kalıyordum. Arkadaş odayı gündüzleri atölye olarak kullanıyordu. Geceleri ise benim yatak odamdı. Amerikan ölçüleriyle Montgomery Block Building tarihi bir yapı sayılırdı. 19. Yüzyılda inşa edilmişti. Marc Tquin gibi, Jack London gibi ünlü kişiler bu yapının odalarında yaşamışlardı. Ben oradayken öteki odalarda genellikle ressamlar, heykel traşlar, modeller kalıyordu. Akşamları uğrak yerleri, bizim arkadaşın karın tokluğuna piyano çaldığı Black Cad Café idi. Liman bölgesindeydi binamız. O bölgenin Komünist Partisi sorumlusu İspanya İç Savaşı gazisi Jack Lucid idi. Lack liman işçileriyle birlikte o bölgede yaşayan sanatçıları da örgütlemekle görevliydi. Sanatçı ve modellerin çoğunluğu Komünist Partisi sempatanıydı. Yani Jack'in işi kolay sayılırdı. O yıllarda Amerika'da solculuk moda idi. Savaş sonrası dönemde hava da döndü. Soğuk savaş yıllarının Mc'Carthizmi egemen oldu. Artık Komünist Partisi sempatanlığı tehlikeli idi. Bizim sanatçı ve modellerin Beatnik hareketini başlatması o dönemdedir. Kurulu düzene karşı çıkmaktan vazgeçmiyorlardı. Ama bu kez daha az tehlikeli yolu seçiyorlardı. Bu da bir çeşit kaçış idi.

Ahlaksızlık üreten kurulu sömürü düzenine karşı çıkıştan kaçışın değişik şekilleri var. Kimisi "bu iş bana göre değilmiş, bundan sonra ben yokum" der ve köşesine çekilir. O gerçeği söylüyordur. Böylesi o kadar zararlı değil. Kimisi kurulu düzene isyanını, barışa katkısını Beatnikler gibi "savaş yapma aşk yap" sloganı ile sınırlar. Bunlar ne kurulu düzene ne de o düzene karşı aktif olarak mücadele edenlerle yandaşırlar. En zararlısı keskin "sol lafazanlığa bürünerek pasifliği savunanlardır. Dışardan maval okuyanlardır. Böylesi herşeye burun bükerek eleştiri kumkuması kesilirler. Sömürü düzenine, ulusal zulme karşı çıkanlara, emekçiye insanca bir yaşam için ve demokrasi uğruna savaşım verenlere kara çalmayı marifet sayarlar.

Diyojen'i, bizim dervişleri ya da Beatnikleri bu sonuncularla bir tutmayalım. Haksızlık olur.

29 Temmuz 2003 / Mihri Belli

Yonca Poyraz Doğan

"Frikik fotoğraf çekmek yasaya aykırı bulunmadı... ABD'nin başkenti Washington'daki Yüksek Mahkeme'nin kamuya açık yerlerde, 'bacakları yukarı bölgelere kadar görünen bir kadının fotoğrafını çekmenin röntgencilik olmadığı' yönünde karar alması olay yarattı..." Daha doğrusu yaratmış... Konu, yeni döneme giren Kongre'nin gündemine hemen alındı.

Ben de Washington'u Irak'taki karmaşayla, ekonomik bunalımla ve daha nice sorunlarla uğraşıyor sanıyordum. Bu etek olayından haberim yoktu. Yine Türkiye'deki gazetelerden öğrendim. Haberde bir gariplik hissettim. İzini sürmeye karar verdim. Aklıma hemen 700 sayfalık medya hukuku kitabına bakmak geldi ama üniversitede, hem de ABD'ye ilk geldiğim yıl girdiğim medya hukuku dersinde, o İngilizce hukuki te-

Frikik Haberler

rimleri sökmek için çektiklerimi hatırlayınca vazgeçtim. Onun yerine elim daha dost görünen, Amerika'da, her gazetecinin masasında olmazsa olmaz 'AP' el kitabına gitti. O etek konusu bu kitapta bir yerlerde geçiyordu. 'Kişisel Haklar' gibi bir başlık altındaydı galiba. 'Kişinin kamuoyundan uzakta özgür ve özel yaşama hakkı vardır...' gibisinden bir tanım içeriyordu. Ancak bu hak, kişi isteyerek veya istemeyerek bir haber konusu içinde yer almışsa kaybediliyordu.

Buldum... Alabama'da bir kadın iki çocuğuyla panayıra gitmiş, eğleniyor. Dev aynalara bakıyor, korku tünellerinin, sıcak-soğuk hava akımlarının içinden geçiyorlar. İşte orada kadının etekleri havalanıyor. Ünlü Marilyn Monroe fotoğrafındakine benzer bir şekilde, etekler forra. Ve bir gazetenin fotoğrafçısı bu anı görüntülüyor. Kadın gazeteyi mahkemeye verip davayı kazanıyor. Başka bir fotoğraf da, sıcakların herkesin başına vurması yüzünden dava konusu oluyor. Bir kadın üze-

rinde ev elbisesi, saçında bigudiler, ayağında terlikler evinin önünde oturuyor. Fotoğrafçı 'sıcakta insanlar' temasından yola çıkarak evin karşısında, bulunduğu arabanın içinden kadının resmini çekiyor. Mahkemelik oluyorlar. Bu kadın da davayı kazanıyor. Hem bu, hem de Alabama'daki dava için benzer kararlar alınıyor: 'Kadının içinde bulunduğu durum haber değeri taşımıyordu'. Bir zamanlar bir trafik kazası olmuş. Bir çocuk yaralanmış. Gazeteci de fotoğrafını çekmiş. Haber gazetede çıkmış. Ta 20 ay sonra, o fotoğraf başka bir haberin içinde örnek olarak kullanılmış. Gazete bu yüzden mahkemeye verilmiş ve kaybetmiş. Nedeni, kazadan 20 ay sonra artık o çocuğun haber konusu olmadığı.

Nasıl, frikik kararlar mı sizce? Washington'daki etek kararı ne yönde geliyor, sizi mutlaka bilgilendireceğim. **Şimdi Ally Mc Beal'in eteğine geçelim...** O, bu etek işiyle ilgilenilebilirdi. Ne de olsa kendisine de dokunuyor. Ally Mc Beal dizisi, ABD'de oynayıp bitti. Feminist

çevreler diziyi, bir kadın avukatın aklından erkeklerden başka bir şey geçmiyor mu diye eleştirdi. Ally'nin 'siskalığı'nın' güzel gösterilmeye çalışıldığı ve anoreksi hastalığını yücelttiği de konu olmuştu. Kendisi nerede bilemem ama Türkiye'den "Ally ne yapıyor?" diye soran arkadaşlarımla hatırı için gidip internette bir tarama yaptım. Ally hayranlarının çoğu Latin Amerikalı olmalı. Taramada pek çok İspanyolca site adresi vardı.

Peki Demi-Clinton ilişkisi ne oldu? Aslında yine Türkiye'deki gazetelerden öğrendim. Ve yine memleketteki arkadaşların hatırı için, haberin kaynağı olduğunu tahmin ettiğim 'tabloid' lere göz attım. Bunlar küçük boyutlu ancak çok büyük haberlerle dolu gazetelerdir. Bir gün bakarsınız, İsa'nın yeniden doğduğunu ve Pennsylvania'da oturduğunu yazmışlar. Arayan buluyor. Meğer, Demi-Clinton ilişkisinin üzerinden çok sular akmış. Clinton'un son olarak iki modelle ilişki kurmasının ardından, eşi Hillary kocasının

Hülya Avşar, verdiği frikiklerle yürek hoplatıyor.

Hülya, artık frikik vermeye başladı!

Hem özel hayatında, hem de yaptığı televizyon programında pek frikik vermeyen Hülya Avşar, artık oturusuna dikkat etmemeye başladı. Avşar'ın, seksi giysiler giydiği zaman bile oturusuna dikkat ettiğini söyleyen hayranları, "Artık çok rahat oturuyor ve bol bol frikik veriyor, o da modaya uydu" dediler.

artık 'seks terapisi' ne gitmesini istemiş. Sahi şimdi hatırladım... Hillary, kocası Bill Clinton'a karşı boşanma davası açmamış mıydı? Tabloidler Monica skandalı sırasında öyle yazıyordu!..

ODC varsa Komikparti de var...

Son iki haftadır yeni Harman'da Türkiye'deki ABD varlığı ve ODC yapılanması ile ilgili çarpıcı haberler okuyor, belgeler buluyorsunuz.

Bu haberlere kaynaklık eden Komikparti ve partinin sitesi, www.komikparti.org, şu günlerde Türkiye'deki gelişmeler üzerine hummalı bir çalışma içinde... Partinin ileri gelenlerinden Ali Tarık, yapılarını ve çalışmalarını anlattı.

Komikparti

Ali Tarık: Her gün gazeteleri televizyonları açıp söylenenleri dinleyen ve her söyleneni "uslu uslu" yapan insanlar arasında bulunanlardan bazıları, ilginç tesadüfler sonucu bir araya gelip komikparti girişimini başlattılar. 1990 yılından beri varolan komikparti girişimi, uzun süren kış uykusundan 2003 başında uyandı. Komikparti girişimcileri, dünyada ve Türkiye'de yaşananlardan hoşnut olmayan insanlardan bir miktardır. Bizler, yaşanan gündeme karşı çıkışın da birçok defa sistemin çıkarlarıyla örtüştüğünü farkettik. Bu yüzden, komikparti girişimi varolan herhangi bir siyasi çizgi ile özdeşleştirilemez. Komikparti, resmi siyasi bir parti olarak kurulması ve kendi iç yapılanmasından başlayarak tüm eylemleriyle, halihazır siyasetin çürümüşlüğüne ve komikliğini, mizahı ve olmayan ergi benzeri yöntemleri kullanarak açığa çıkarmak için tasarlandı. Amblemi de "çöp eşek" biçiminde kararlaştırıldı. Dezenformasyonun ve emperyalizmin yanlış

bilgilendirme operasyonunun hedefi ve mağduru olan insanlık için, "alternatif bilgi kaynağı" olmak da Komikparti'ye gündemin dayattığı bir zorunluluktur.

Komikparti'de kimler var?

Ali Tarık: İşçi, gazeteci, muhasebeci, sekreter, tiyatroc, doktor, memur, kapitalist, yönetmen, reklamcı ve burada telaffuz etmemizde sakınca olan meslek gruplarından insanlar vardır. Parti girişimcilerinin düşüncesi, her siyasi hareket gibi Komikparti'nin de bir lideri olmasıydı. Amblemimizin eşek olmasından yola çıkıldı ve hayali bir lider yaratıldı..

Araştırma yöntemleri

Ali Tarık: Komikparti girişimcileri gündelik yaşamları içerisinde dezenformasyona ve sistemin çarpıklıklarına karşı uyanık olmaya çalışırlar. Bunun dışında belirli konularda araştırmalar yapmak üzere oluşturdukları gruplar içindeki görevlerini yerine getirirler. Komikparti girişimcileri için, gazetelerin

taranması, internet yayınlarının takibi, sahaflarda dolaşılması, kaynak kitap bulunması ve okunması, özel haber kaynakları ve ilgili konulardaki danışmanlarla görüşmeler ayarlanması, değerlendirilmesi günlük olağan işlerdir. Küçük bir ipucunun diyalektik bağlantılarının bulunup çıkarılması, kendimizin de yanlış bildiği bir konunun doğrusuyla karşılaşmak kimi zaman heyecan verici, kimi zaman da içimizi inceden buran vakalardandır...

www.komikparti.org

Ali Tarık: Komikparti'nin varoluş amaçlarından biri, yanlış bilgilendirme yoluyla her bakımdan terörize edilen insanların da yapabilecekleri birşeyler olduğunu ve yapılabileceğini göstermektir. Komikparti girişimcileri bilgi ile terörize edilmeye karşı gerçekleri aramaya ve ortaya çıkarmaya çalışmaktadırlar. Elde edilen bilgilerin paylaşılmasına özen gösterilmesinin nedenlerinden biri de, bizim yanlış bilgi edinmiş olma ihtimalimizdir. Yanlış bilgilerimiz hakkında uyarı bekleriz.

Uzanlar'ın AKP ile savaşı

AKP Hükümeti ile Uzan ailesi arasında büyük bir hesaplaşmaya tanık oluyoruz. Bu memlekette yaşayan herkesin artık iyice alıştığı üzere, sanki bir yerlerden düğmeye basılmış gibi Uzanların üzerine giden hükümet, bu enteresan ailenin amiral gemilerini bir bir batırmaya başladı. Son bir aylık dönemde Çukurova ve Kepez Elektrik'in imtiyaz sözleşmelerinin iptali, İmar Bankası'nın kapatılması ve nihayet Adabank'ın da yönetiminin değiştirilmesiyle sıkıntıya düşen Uzan Grubu, hükümetin, Petkim'in Uzanlara maliyetini yükseltecek yeni taktikleriyle de yüzyüze kaldı. RTÜK'ün Uzan Grubu televizyonlarına bir aylık kapatma cezası vermesiyle birlikte, ailenin Cem Uzan marifetiyle yürüttüğü ajitasyon faaliyetlerine de epey ciddi bir darbe vurulmuş oldu.

Değneğin iki ucu

Şimdi, ortada bir değneğin bulunduğu ve bu değneğin her iki ucunun da bir hayli kirli olduğu söylenebilir. Çünkü tartıştığımız durumda mazlum gibi görünen Uzan ailesi, hakikaten bu memleketin vicdanına saplı hançerlerden bi-

Uzan ailesinin Çukurova ve Kepez Elektrik'te yaptığı 'hisse' işlemleri nedeniyle zarar görenlerin sayısı da binlere ulaşıyordu. Uzanzedeler arasında en ünlüsü hiç şüphesiz dünya piyasalarında milyarlarca dolarlık fonu yöneten Templeton'un yöneticisi Mark Mobius'tu.

ridir. Bir kere, Uzan ailesi, 90 milyon liradan 2 milyar dolara kadar değişen rakamlarda zarar verdiği çeşitli sosyal kesimlere 'Uzanzede' ünvanı kazandırmıştır. Bu nedenle, haklarında bir ara www.uzanzede.com diye bir web sitesi bile yapılmıştır.

Bu sitede, cep telefonu kampanyasına katılıp bir yıl telefon bekleyen ve tabii alamayanlardan, Çukurova Elektrik hisseleri alarak bütün birikimlerini yitirenlere, hatta bizzat Cem Uzan'ın makam odasının dekorasyonunu yapan marangoza kadar pek çok kişinin şikâyeti yer alıyordu. Sitedeki forumda yayımlanan yazılardan bir-ikisini buraya aktaralım mesela:

• Adım Onur. Adana'da oturuyorum. Öğrenciyim. Ben bir Starzedeyim. Yaklaşık 7 ay önce Star gazetesinde yayımlanan Motorola v3690 telefonun reklamını gördüm. Bu telefonu, almaya karar verdim ve okul harçlıklarımın bi-

riktirdiğim 90 milyonun tamamını bu telefona yatırdım. Ve hâlâ dağıtılmış değil. Dağıtılacağını da sanmıyorum.

• 55 yaşında, bütün parasını Kepez'e yatıran annemin bedduaları onları yakar!

• Hiç sanmıyorum. Bunun vebalini öbür tarafta rüşvet verip öderler.

Marangoza bile 'geçirdi'

Ayrıca, yine aynı sitede, Cem Uzan'ın makam odası ve Star Ana Haber odasının dekorasyonunu yaptığını belirten bir kişi, Uzan ailesinin aylarca ödeme yapmadığını, 95 bin dolarlık işte tam 43 bin dolar zarar ettiğini anlatıyordu. Bir başka Uzanzede kesim de Teleon abone-leri oldu. Maç ücretlerini peşin veren aboneler, maç yayın hakları Futbol Federasyonu tarafından geri alınca paralarını geri alamamıştı. Hatırlayanlar olacaktır. Bundan yıllar önce İmar Bankası'nın batacağı söylentileri çıkartılmış, pek çok mudi, parasının vadesi gelmeden bankaya gidip vadeyi bozdurmuştu. Böylelikle binlerce kişi epey bir faiz geliri kaybı yaşamıştı.

Kitaplara geçtiler

Uzan ailesinin Çukurova ve Kepez Elektrik'te yaptığı 'hisse' işlemleri nedeniyle zarar görenlerin sayısı da binlere ulaşıyordu. Uzanzedeler arasında en ünlüsü hiç şüphesiz dünya piyasalarında milyarlarca dolarlık fonu yöneten Templeton'un yöneticisi Mark Mobius'tu. 1993'te Uzan ailesinin eline geçmeden önce Çukurova Elektrik hisselerini satın alan Mobius daha sonra yanlış bir karar verdiğini anladı. Çünkü ne şirketin hesaplarını inceleyebiliyor, ne de sorduğu sorulara cevap alabiliyordu. Üstelik her zaman kâr eden Çukurova Elektrik'in yıllar geçtikçe zararı büyüdü. Çeşitli ülkelerdeki deneyimlerini 'Passport to Profits' adlı kitabında dile getiren Mobius, bir zamanlar İMKB'nin en gözde şirketi olan Çukurova Elektrik'in içinin Uzanlarca boşal-

tıldığını belirterek 'Şirket iffal edildi' diye yazıyordu...

Tayyip çok mu temiz?

Öte yandan, Recep Tayyip Erdoğan liderliğindeki AKP hükümeti, sadece liderinin karıştığı iddia edilen yolsuzluk dosyalarıyla bile epey kabarık bir sicile sahip. İstanbul'da, Büyükşehir Belediyesi'nde ortaya çıkan Akbil skandalını ya da yine İstanbul'daki metro ihalesini alan Fransız şirkete o güne dek hiçbir inşaat işi yapmamış Albayrak Grubu'nun taşeron olarak çalıştırılmasının dayatılmasını hatırlınıza getirdiğinizde, işin muhtevasını anlamak kolaylaşır.

O zaman konu nedir?

Bu durumda belki de sorulması gereken soru, 'İt iti ısırmasın' atasözümüzün gerçeği yansıtıp yansıtmadığıdır. Konuyu kısaca şöyle özetleyelim: Bu kadar pislige batmış bir ülkede hükümet bir

sermaye grubunun üzerine yürüyorsa, ortada bir 'büyük güçler çatışması' var demektir. Uzan ailesi, Motorola ve Nokia gibi büyük emperyalist şirketleri milyarlarca dolar zarara uğratmış, ABD'nin nasırı-

na basmıştı. Özellikle son dönemde, kurduğu Genç Parti ile siyaset alanında da güç yaratma emelini ortaya koyan aile, sistemin denetimi dışında, 'Hep bana' anlayışıyla büyüyor, bütün kuralları yerle bir edecek kadar arsızlaşıyor. Memleketin asıl sahibi gibi davranan Sabancılar, Koçlara bile meydan okuyan ve sistemin kurallarını bozmaya başlayan Uzan ailesinin ipi çekilmek, denetim altına alınmak zorundaydı. Yani mesele AKP ya da Recep Tayyip Erdoğan ile Uzan ailesi arasında bir kavgaya, siyasi hesaplaşmaya falan değil, basbayağı sistemin emniyet sübaplarının açılmasıydı. Dolayısıyla, düğmeye basılmış gibi birden bire Uzanların üzerine gidilmesinin sebebi, söz konusu ailenin sistemde parazite yol açmasından başka bir şey değildi. Denilebilir ki, Uzanlar bu kadar arsızlaşmalar hiçbir sorun yaşanmayacaktı. Ha, tabii bu arada, Uzanları bu hale getiren, besleyen, büyüten de bu sistemin bizatihi kendisidir. Bu kokuşmuş sistem, gelecekteki yeni yeni Uzancıkların da teminatını oluşturmaktadır. Orası ayrı konu...

Dünya'nın gözü önünde yargısız infaz!

Amerikan yönetimi, Saddam Hüseyin'in oğullarını öldürdüğünü açıklayıp Irak'ta yeni bir zafer ilan etti. Irak halkını ikna için kanıt olarak, ceset fotoğrafları ile görüntülerini gazete ve televizyonlara dağıttı. Kanıtlar medyada "büyük haber", "tarihi belge" muamelesi gördü. Okuru ve izleyiciyi ölü görüntüsü bombardımanına tutan yazılı ve görsel basın, insanlık onurunu, etik değerleri, meslek

ilkelerini bir yana atıp ABD'nin beklentisi doğrultusunda davrandı.

Elbirliği ile kamuoyuna şok geçirildi. Bağdat'taki morgdan alınan ölü görüntüleri oturma odalarına, gazetelerle kahvaltı sofralarına taşındı. Sıradan insanlar, kanlı fotoğraflardan Uday ve Kusay kardeşleri teşhis etmeye zorlandılar. "Uday ve Kusay'ı kısırdıkları evde canlı ele geçirmek varken niye öldürdüler?" sorusu ise sessizce akıllardan uzaklaştı. Bu soru yerine cesetlerin

Uday ve Kusay'a benzeyip benzemediği tartışıldı. Birkaç gün olayın soğumasına yetti zaten ve habere ilgi azaldı. Kamuoyunun Musul'daki yargısız infaza takılıp bunu sorgulaması da önlenmiş oldu. ABD'nin Uday ve Kusay'ı öldürmesi -Eğer yaptığı açıklamalar ve sunduğu kanıtlar doğru ise- suç sayılmalı. Musul'da savaşın kanıtlanamamış gerekçelerinin -Irak'ın adı var, kendisi hala yok kitle imha silahları- tanıkları susturuldu. Canlı yakalamak varken -ABD henüz aksini savunmadığına göre böyle bir şans mevcuttu- niye öldürdüler? Kaçma ihtimalleri mi vardı?

Amerikan yönetimi, iki kardeşin katledilişleriyle ilgili olarak, "Oradan sağ çıkma şansları hiç yoktu" diyor. Öyleyse Pentagon, Musul'daki yargısız infazın "delilleri ortadan kaldırmak"tan başka hangi anlama geldiğini izah etmek durumunda. Uday ve Kusay, Irak halkına karşı suç işlemişlerdi ve onları yargılamak ABD'den ve herkesten önce, Irak halkının hakkıydı. Kitle imha silahları konusunda anlatacaklarını dinlemek de dünya kamuoyunun beklentisiydi. Ama ABD, bu fırsatı ne Irak halkına, ne de dünya kamuoyuna tanıdı. Bunun yerine hepimizin gözüne kanıt diye, önce kana bulanmış, ardından "makyajlanmış" ceset görüntülerini sokmayı yeğledi.

Amerikan yönetimi, Mart ayında Irak'ta esir düşen ABD askerlerinin görüntüleri yayınlandığında "Cenevre Sözleşmesi ihlal ediliyor" diye ayağa kalkmıştı. Aynı yönetim sözleşmeye şimdi farklı bakıyor. Beyaz Saray açıklamasında Amerikalı esirlerle, Uday-Kusay fotoğrafları arasında hiçbir benzerlik, ilgi, bağ kurulamayacağını savunuyor. Washington'a göre iki durum birbirinden çok farklı ve ceset görüntülerini yayınlamak da, Cenevre Sözleşmesi'nin savaş esirlerine yapılacak muameleye ilişkin maddesini ihlal oluşturmuyor. Çifte standart üzerinde en fazla duranlardan biri Mısır basını. El Ahram gazetesi, Avrupa ve Amerikan medyasının Mart'ta teşhir edilen Amerikan askerleri konusundaki tavrı ile, Uday ve Kusay'ın cesetlerine yapılan muamele ve sergilenme biçimi konusundaki tavrını kıyasladı. Gazete, iki yüzlülüğü sert bir dille eleştirdi. Avrupa'da ise izleyebildiğimiz kadarıyla büyük ve ciddi diye bilinen gazetelerin çoğu fotoğraflara geniş yer verdi. İlginçtir; renkli bulvar gazeteleri daha insafli çıktı. Çoğu iç sayfalarda yer verdi fotoğraflara ve etkisini kırmak için siyah-beyaz renkleri tercih etti ya da filtre kullandı. İsviçre'de yayımlanan La Tribune de Geneve gibi, fotoğraflara

Kafanıza Uday-Kusay düşsün!

Bu memlekette nefretten beslenen, nefret edilen bir figür olmaktan hoşlanan insanlar var. Nefret edilmeyi bir 'reyting' unsuru olarak kullanıyorlar. Zaman zaman öyle iğrençleşiyorlar ki; hakikaten insaniyetten uzaklaşma kapasitelerini bir çeşit takdirle karşılıyorsunuz.

Bugün Türkiye'de, Irak'ta olup biteni zevkle, hatta şevhete izleyip orgazm olan bir kesim var. Uday'la Kusay'ın ölüm haberi karşısında bir tek zil takıp oynamadıkları kaldı bunların. Peki yine başa dönelim ve soralım: Bunca insanın ölümüne yol açan ABD-Britanya işgalinin gerekçesi neydi?

Mesela Hadi Uluengin, geçtiğimiz hafta Hürriyet'te yazdığı köşe yazısında, Saddam Hüseyin'in oğulları Uday ve Kusay'ın öldürülmesinden aldığı keyfi hiç saklamadan, kimliği ne olursa iki insanın ölümünün ardından, "Olur böyle vakalar, conu polisi zimbalar" diye yazacak kadar 'şey'leşiyordu. Bir yandan da öyle Amerikancı ki; Amerika'da bile onun gibisi yok...

Çengele asılsalarmış...

Tabii, Uday ve Kusay'ın öldürüldüğünü inananların sayısı da oldukça fazla. Teşhir edilen cesetlerin Saddam'ın oğullarına benzemediğini öne sürüyorlar. Tartışmalar sürerken, bir de bakıyoruz, Hürriyet gazetesi 'tarih uleması'ndan Murat Bardakçı efendi, "Amerikalılar için ikna gücü yüksek ceset teşhiri dersleri" başlığını attığı yazıda, Osmanlı döneminden tam sayfa ceset teşhir yöntemlerini, minyatür resimlerin de yardımıyla anlatmış. Bakın yazının spotunda neler yazmış: "Saddam Hüseyin'in iki oğlu, Uday ile Kusay, Musul'da sıkıştırıldıkları evde kurşunlarla delik deşik edildiler ama Irak'taki Amerikan kuvvetleri, başına hem fo-

toğrafları hem de filmleri dağıtılan iki cesedin Saddam'ın oğullarına ait olduğu konusunda Irak halkını bir türlü ikna edemediler. İşte, Irak'taki Amerikan kuvvetleri için ikna gücü yüksek olan ve asırlarca uygulayıp başarılı sonuçlar aldığımız birkaç 'ceset teşhiri' örneği..."

Ve sonra Murat Bardakçı efendi, çengele asmadan, kesilmiş kelleyi ibret taşına koymaya kadar pek çok yöntemi ballandıra ballandıra anlatmış...

'Onlar'ın orgazmı

Bugün Türkiye'de, Irak'ta olup biteni zevkle, hatta şevhete izleyip orgazm olan bir kesim var. Uday'la Kusay'ın ölüm haberi karşısında bir tek zil takıp oynamadıkları kaldı bunların. Peki yine başa dönelim ve soralım: Bunca insanın ölümüne yol açan ABD-Britanya işgalinin gerekçesi neydi? Hesapta, Irak'ın elinde kitle imha silahları vardı ve Saddam yönetimi dünyanın güvenliğini tehdit ediyordu.

ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, 5 Şubat 2003'te Birleşmiş Milletler'de bir konuşma yaparak, Irak'ın gerektiği şekilde silahsızlanma çabası göstermediğini

söylemiş ve Amerikan istihbaratının, Irak'ın BM denetçilerinden silahları sakladığını gösterdiğini öne sürmüştü. Powell, 'görgü tanıkları'nın anlatımlarının, Irak'ta seyyar biyolojik silah laboratuvarları olduğunu gösterdiğini de söylemişti.

Nerede o silahlar?

Dahası var; Colin Powell, Saddam rejiminin Mirage bombardıman uçaklarının yakıt depolarında, zehirli gaz ya da bakteriyolojik silahları saklamak için değişiklikler yaptığının belirlendiğini, en az 4 Mirage uçağının yakıt deposunun bu amaçla kullanıldığını iddia etmişti. Powell'in diğer iddiaları şöyleydi: 1-Irak çiçek virüsü üretebilecek ve bunu silah olarak kullanabilecek kapasiteye sahiptir. 2- 100 ila 500 ton kimyasal silah malzemesi bulunmaktadır. 3-Biyolojik ve kimyasal si-

Hadi Uluengin

tepki gösteren birkaç istisna da çıktı. Bu gazete, kullanmayı reddettiği ceset fotoğrafları için "tahammül ötesi ve haber değeri de yok" yorumunu yaptı. Suriye basını, Irak'taki devrik rejimin kilit isimlerinin öldürülmesinde kasıt aradı. El Tavra gazetesine göre Washington'un amacı, kitle imha silahları gerçeğinin ortaya çıkmasını önlemek.

Irak basını ise bir-iki gazete dışında Uday ve Kusay'ın ceset fotoğraflarını yayımlamadı. Oysa ABD, fotoğrafları bası-

na dağıtma kararı alırken temel amacının Irak halkını, Pentagon şahini Wolfowitz'in tabiri ile "Bu iki sefil yaratığın bir daha asla geri dönmeyecek şekilde yok edildiğine" ikna etmek olduğunu açıklamıştı. Uday'a ait olduğu söylenen cesedin yanbaşındaki poşetlenmiş "şey" belki gerçekten yıllar önce onun kırık bacağına takılmış metal protezdi. Bilmiyorum ve bu bilginin bana, bu denli barbarca öğretilmesini de istemiyorum.

Hakan G.

lahları denemek için idam mahkumları denek olarak kullanılmaktadır.

4- Saddam Hüseyin, nükleer bomba elde etmeye kararlı. Irak; Rusya, Romanya, Slovenya ve Hindistan'dan uranyumu zenginleştirmekte kullanılacak elektromanyetik malzeme alma girişiminde bulundu.

5- Irak rejimi, uzun menzilli füze üretme programını sürdürdü. Füze programlarından birinde yaklaşık 1200 km menzile sahip füze üretilmesi öngörülmüyor.

Şimdi, Irak'ın işgalinin üzerinden epey zaman geçtikten sonra biliyoruz ki; hala ABD'nin en yetkili isimlerinden Powell'in bu iddialarını destekleyebilecek TEK BİR KANIT BİLE SUNULAMAMIŞTIR. Britanya'da, istihbarat bilgilerinin abartıldığını söyleyen bir devlet kuruluşu uzmanı, David Kelly 'ölü bulunmuş', ölümü üzerindeki 'sis perdesi' hala kalkmamıştır.

Çocuk katili 'coni polisi'

Peki Irak'a demokrasi ve özgürlük vadeden ABD-Britanya askeri kuvvetlerinin durumu nedir? Buyrun; hergün yayımlanan ve artık 'sıradanlaşan' bir Irak haberini buraya aktaralım:

"Irak'ta artık Saddam'ı yakalamalarının an meselesi olduğunu söyleyen ABD güçleri, Irak liderinin doğum yeri olan Tik-

rit'te üç çiftliğe düzenledikleri operasyonların ardından, Bağdat'ın Mansur semtini kan gölüne çevirdi. Amerikan özel kuvvetlerine mensup 'Task Force 20' birliği, önceki akşam alışveriş semti Mansur'da bir eve kapı ve pencereleri kırıp girdi ve o sırada evin önünden geçen otomobillere rastgele ateş açtı. Merkez hastanesi, kendilerine biri 10 yaşlarında bir çocuk olmak üzere en az beş Iraklının cesedinin getirildiğini belirtti. Ancak ölü sayısını daha fazla aktaran kaynaklar da var. The Independent'in Ortadoğu muhabiri, ikisi çocuk 11 kişinin öldüğünü yazdı. Kurşunlardan biri park halindeki bir aracın benzin deposuna isabet ederek otomobilin yanmasına yol açarken, Amerikan askerlerinin kimseyi tutuklamadan çekilmelerinin ardından, Iraklı itfaiyeciler yangınları söndürmeye geldi. Dün sabah delik deşik binaların arasında yanmış ya da kevgire dönmüş dört otomobil tespit edildi."

Şimdi söyleyin bakalım, 'Kitle imha silahı var' yalanıyla girdiği Irak'ta sürekliliği yürüten emperyalist ordu ya da Hadi Uluengin'in ifadesiyle 'coni polisi' nasıl görünüyor size? Ya Uday ve Kusay'ın öldürülmesini coşkuyla karşılayanlar nasıl görünüyor?..

Biz bu soruları sormaya devam edeceğiz..

Ulan hay homuğa goyum be! Karayiplerde otursaydım bu derece yıkıcı hortumların şiddetine maruz kalmazdım! Onlar direk carımı alırlardı bari! Bu pezevenkler yıllardır süründürüyorlar..

AB'ye girmemize ramak kaldı! Koca bir halk, yoksulluk cinnetleri, soygun cinayetleri, intiharlar ve katliamlarla mum gibi eriyip gidiyor. Geriye yataca bir flek atan bir avuç hortumcu, kaçakçı kalıyor.

Eferim, Türkiye geldi eşleriyle birlikte!.. Bize katılmak istiyorlar!..

AB

Haaaah bak elene elene ne güzel oldu Türkiye.. Bir kaç yakaşıkı bay, birkaç güzel bayan. Kile başına düşen yıllık gelir milyarlarca dolar. Dili AB'ye evime bile alırım böyle Türkiye'yi

Kıydım paraya biraz meyva aldım, kuruyemiş filan aldım! Mecliste yeni tezkere reddedilince ya televizyondan izleyip keyif yapınız. O da olmasa yaşadığımızı unutturcaz ha!

yihuuu! Tezkere zamanı geldiii!

Galatasaray tribünlerinde hiç susmayan, 24 saat maç yaşayan ultrAslanlar:

İNFAZCILAR KONUŞUYOR!

İyi ki Galatasaraylıyım! Yoksa bu yazıyı yazmam mümkün olamazdı, çünkü, "infazteam" asla benimle konuşmazdı. Futbol şu sıralar tatilde olsa da futbolu yaşam tarzı olarak benimsemiş insanlar için heyecan, tutku her zaman devam ediyor. Onlara fanatik, onlara normal değil, onlara holigan da diyebilirsiniz. Kötü niyetle söylemediyseniz, teşekkür bile ederler! yeniHarman'dan abimiz Kutlu Esendemir, infaz teamcilerin varlığını anlatıp "Arkadaşlarla söyleşi yap, ben ayarlayacağım" deyince önce tetikçi falan zannettim onları. Oysa onların futbol tutkusu ve takım aşkıyla temellenmiş bir arkadaş gurubu olduğunu duyunca, şaşırdım. Sporun başında çok yüzeysel olarak sıkça rastladığımız bu hararetili yüzüne içten bir bakışta bulunmak istedim. Geçen Cuma günü, aslanların yuvası Mecidiyeköy'de küçük bir birahane sohbet ettik. "Altın Fıçı Pub" haberiniz olsun, Infazcılar'ın mekanı... Biz bahçesinde oturduk, içerideki bir masada Beşiktaş formalı bir arkadaş vardı. Sanmayın ki; hakarete uğradı ve sataşıldı, sadece ortamda yüksek sesle sürüp giden muhabbet ve zaman zaman coşarak atılan sloganlar, başka takım tutan birini yoğun strese maruz bırakmaya yeter, buna eminim! Tabii ki konu hep Galatasaray, takımlarına olan aşkları, Galatasaray'la tek yürek olmuş yaşamları... Öncelikle şu infaz sözcüğüne takmıştım kafayı, şiddet çağrışımı fazla olan

Ali Sami Yen'e gelen rakip takım taraftarlarına dokunmadıkları halde, onlar deplasmana gittiğinde üzerlerine lağım döktüğünü, kafalarına tuvaletlerin kırık fayanslarının yağdığını anlattılar. Hatta bir keresinde, bir taraftan polis üzerlerine biber gazı sıkarken, diğer taraftan sayı olarak kendilerinin 10 katı bir taraftar topluluğu tribünlerinden taş yağdırıyormuş.

Esra GÜNGÖR

bu isimle ilgili beni, ben sormadan, aydınlatılar. Hatta onlar sordu: "İnfaz nedir? Hadi bakalım gazeteci hanım!" Beklemediğim bir soruydu; "Verilen bir cezayı uygulamak" diye cevap verdim. "Bizim amacımız cezalandırmak değil" dediler. İnfaz isminin bu kadar tepki çekmesini de eleştiriyorlar, "Emniyet'te de infaz bürosu var. Ne var ki bunda!" diyorlar. İsimleri bu olduğu için stada astıkları pankartlar indirilmiş, diğer takım taraftarlarının küfür-lü pankartları bizzat kendi kulüplerinin yardımıyla asılırken, infaz takıntısını haksızlık olarak görüyorlar. Sözü burasında çok merak ettiğim bir şeyi sordum: "Kulüpten yardım alıyor musunuz?" İyi ki sormuşum, kesin bir şekilde karşı çıktılar: "Biz bağımsız bir arkadaş gurubuyuz, illegal bir gurubuz. Kulüpten en ufak bir şey beklemiyoruz, istemeyiz de... Biz şu sarı kırmızı renklere aşığız, başka bir şey değil. Bütün yaptıklarımızı bunun için yapıyoruz, karşılıksız yapıyoruz." "Neler yapıyorsunuz?" diye sordum.

Bir sürü sosyal etkinlikleri var, tribünle, maçla sınırlı kalmıyorlar. Piknikler, geceler düzenliyorlar, kimi zaman, sorunu olanlara maddi ve manevi destek veriyorlar, birbirlerini her ortamda koruyorlar. İçlerinden en genç olanı, Çakal anlattı: "Mesela babası ölen bir arkadaşımıza kombine bilet almaktan tutun da, sevgiliyle sorunları olan bir arkadaşımızla ilgilenmeye kadar aklınıza gelebilecek her konuda birbirimize destek oluyoruz..." "İnsanlar aranızda nasıl katılıyor, iletişiminizi nasıl sağlıyorsunuz?" diye sordum. "İletişimin en rahat platformu internet. Sanal ortamda insanlar bize daha rahat ulaşıyorlar. Öyle bir güven, öyle bir sevgi, saygı var ki; yüzümüzü hiç görmemiş, Almanya'da, Avustralya'da yaşayan taraftarlar bile hesabımıza büyük paralar aktarıyorlar. Biz buradan kombine bilet alıyoruz. Bunu sırf kulübe yardım olsun diye yapıyorlar." Belki de en başta sorulması gereken soruyu sordum: "Peki nereden çıktı, nasıl oluştu gurubunuz?" AntiAliŞen lakaplı bir arkadaş vardı, üniversiteye başladığı yıl,

yani 3 yıl önce, süperonline kanalında "feneri infaz"ı kurmuş. Daha sonra gurubun adı infaz team olarak değiştirilmiş. "Nedir bu Fenerbahçe olayı?" diye hassas bir noktaya temas ettim hemen. Fenerbahçe antipatisi, olmazsa olmaz bir duygu içlerinde. Bunun da yapılanlara tepki olduğunu söylüyorlar: "Galatasaray'a yapılan haksızlıklara, kötü davranışlara karşılık vermek, kulüp başkanının, yöneticilerin işi değildir. Galatasaray'ı ayakta tutan taraftarıdır!" diye belirttiler. Eh bu kadar Fenerbahçe antipatisi özel yaşamlarına yansımıyor mu? "Fenerli arkadaşlarınız var mı? Ya da Fenerli bir kızla çıkar mısınız?" diye sordum. En büyükleri Abakus-1001 abi, "Hayır yok!" derken, Badboy diye bir arkadaş, "Benim hem Fenerli, hem Beşiktaşlı arkadaşlarım var ama onlarla futbol konuşmam. Kalp kırma olayı olur" diye ekledi. Anlaşıyor ki; Galatasaraylılık en öncelikli kimlikleri toplumda, hayatları da buna göre. "Başka şeylere zaman ayırabiliyor musunuz?" sorusunu yönelttim. Aldığım cevap gayet netti: "Burada çoğunluk iş gücü sahibi, kariyer sahibi olan insanlar ama tribün bambaşka bir hayat. Fanatik olduğunu ne zaman anlarsın? Randevularını Galatasaray'a göre ayarladığın zaman!" Birara başka bir arkadaş katıldı sohbete. Lakabı, "Davulcu"... İnfazcıların bulunduğu yeni açık tribünün meşhur davulcusuymuş. Oradaki hemen herkes gibi, çocukluğundan itibaren tribündeki yerini almış ve hiçbir şey

**Elveda Ali Sami Yen,
bir gün geri döneceğiz sana,
şanlı tarihimizle
yeniden**

Galatasaray'a hizmet etmek kadar önemli olmamış. Bana bir de, Ali Sami Yen'den anı olarak sökülmiş koltuk gösterdiler. Müthiş kıymetli bir eşya, bir kutsal emanet adeta! Bunun üstüne, biraz da çekinerek, "Size holigan dense alınır mısınız?" dedim. "Alınmayız, biz holiganız! Ama nasıl holiganız? İngilizler maçlardan önce sarhoş olmak, dağıtmak için içer, sırf hasar vermek adına oraya buraya saldırır, kırar döker. Biz kendimizi savunuruz. Deplasmana giden taraftarlar yollarda benzinci patlatır, süpermarketlere saldırır, yağma, hırsızlık olur. Biz bunları yapmayız, yaptırmayız. Büyüklerimiz bizi uyarır. Bizde çok önemli bir şey vardır: Büyüğe saygı, ağabeylik, kardeşlik. Büyüğe saygı şarttır, küçüklere de Galatasaray taraftarı olma terbiyesi verilir. Ama bu demek değildir ki; büyük küçüğü ezer. Biz küçüken davula yanlış vurunca tokat yedik, şimdi öyle bir şey yok." Acaba bir hiyerarşi var mıydı aralarında? Tekbüyük lakaplı arkadaş, bu soruya şöyle karşılık verdi:

"Biz her tribünde varız ve Galatasaray tribünündeki hiyerarşi hiçbir kulüpte yoktur. Her tribünde 3 kişi vardır. En başta biri, onun altında biri ve onun altında biri. Tribünü onlar yönetir. Gerekirse telefonla haberleşilir. Fener'de, Beşiktaş'ta bir sürü gurup var, hepsi ayrı takılır. Bizde birlik var, başımızdakilerin herşeyden haberi olur, şu röportajdan da haberleri var, fikirlerini aldık."

"ultrAslan'ın alt gurubu musunuz?" sorusuna ise şu cevabı verdiler:

"Hayır, biz hepimiz ultrAslanız, üst kimlik olarak ultrAslanız ama kim senin alt gurubu değiliz. Amacımız Galatasaray tribününe yeni gelen insanlara bu kültürü vermek, arkadaşlık bağları kurmak."

Bu arada, Galatasaray formasıyla fotoğraf çektirirken Aria logosunu elleriyle kapattıklarını farkettiler. Formanın üzerindeki Aria logosunun yeşil rengine karşılar, bunun kaldırılmasını istiyorlar. Yeşil, Galatasaray'ın geleneksel formalarında yer almayan bir renkmış, forma sarı-kırmızı olsun istiyorlar, özellikle bunun altını çizdiler.

Türkçe karşılığı "Kuşavcısı" olan "Bird Hunter"ın da ne olduğunu merak ediyordum.

"Bird Hunter, 16-25 yaş arası gençlerin oluşturduğu gurubumuz. Önce Bird Hunter'da tribün yaşamını, Galatasaray'daki büyüğe saygıyı, kısacası nasıl davranmaları gerektiğini öğreniyorlar. Bird Hunterlar

aynı zamanda ultrAslan."

Infaz team'ın Başkanı "Komancı" takma isimli arkadaş, seyirci-taraftar-holigan kavramları arasındaki farktan bahsetti:

"Seyirci vardır, evinde oturur, Digitürk'ten maç seyredir, seyirci vardır, stada gelir, çekirdek çitler, gıkı çıkmadan maç seyredir. Taraftar vardır, maçlara gelir takımını destekler. Bir de holigan vardır, onlar takımları için canlarını verirler, hayatlarını takımlarına göre yaşarlar. Bizim holiganlıktan anladığımız bu!"

Ali Sami Yen'e gelen rakip takım taraftarlarına dokunmadıkları halde, onlar deplasmana gittiğinde üzerlerine lağım döküldüğünü, kafalarına tuvaletlerin kırık fayanslarının yağdığını anlattılar. Hatta bir keresinde, bir taraftan polis üzerlerine biber gazı sıkarken, diğer taraftan sayı olarak kendilerinin 10 katı bir taraftar topluluğu kendi tribünlerinden taş yağdırıyormuş. "Yöneticilerle Galatasaray taraftarı arasında bir kopukluk var mı? Mesela sizi rakip sahada korumuyorlar mı?" diye sordum. Komancı ce-

vapladı:

"Galatasaray'ın aristokrat bir yapısı vardır, yönetim taraftara yukarıdan bakar. Biz taraftarların bağrına bastığı 4-5 yönetici vardır ve onlar asla unutulmaz. Ama onların dışındaki hiçbir yöneticiyi sevmeyiz!" Sevdiğiniz yöneticiler kimler?" Hepsini aynı anda saymaya başladı:

Adnan Polat, Ergun Gürsoy, Mehmet Cansun, Abdurrahim Albayrak...

Peki ya futbolcular? "Kim gelir, kim gider, bizi ilgilendirmez" diye söze başladı AntiAliŞen:

"Galatasaray'ın 11 futbolcusu, Fenerbahçe'ye gitse, Çemişgezekspor'dan 11 futbolcu Galatasaray'a gelse, bizim için bir şey değişmez! Ama Fenerbahçe'den gelen futbolcuların sevilmediği bir gerçek. Örneğin Abdullah, Revivo, Baliç. Tabii ki onlara düşman değiliz ama yine de, mesela maçlardan önce tribüne çağırıyoruz."

Sohbetimiz burada noktalandı. Onların bana soruları vardı, söyleşi için gelirken infaz team'le ilgili ne tip önyargılara sahip olduğumu ve o andaki izlenimlerimi merak ediyorlardı.

Yanıt verdim:

"Daha saldırgan, daha serseri insanlar görmeyi bekliyordum, sizi tanıyınca şaşırdım. Kafamdaki 'Holigan' profili kesinlikle bu değildi. Ayrıca maçlara sizinle gelebilir miyim?!"

"Elbette" diye karşılık verdiler... Keyifli bir söyleşiydi. Galatasaray çok şanslı bir takım! Bu taraftar sayesinde, sahada daima 12 kişi...Yaşasın aşk, yaşasın Galatasaray!

HACKERLARIN ALETLERİ

Hackerlar sistemlere nasıl sızarlar, nasıl kırarlar veya web ve bilgisayarlara nasıl zarar verirler? Bunları yapmak için hangi araç gereçleri kullanırlar? Buyrun bakalım:P

Denial of Servis Attacks

Yahoo ve Amazon'u bu yöntemle vurdular

DoS (Denial of service attacks) web siteleri ya da bilgisayar ağlarında kullanıcıların giremeyeceği/erişim yapamayacağı noktaya durumuna getirmek amacı ile tasarlanmıştır. Hackerlar bu programı çalıştırarak kurban bilgisayarlara/ağlara cevap yetiştiremeyecekleri hale gelinceye dek, binlerce istem gönderirler ve sistemi felç ederler. Hackerlar bir scripti otomatik çalıştırabilen programlar ile, kurban bilgisayar/ağ'ları kullanıcılarının erişemeyeceği hatta kapanacağı bir hale getirebilirler.

Dağıtımli DDoS (Distributed Denial of service attacks) ile otomatik bir atak, uzaktan ve birçok bilgisayarlardan senkron sağlanabilir. Hackerlar Trojan Horse (truva atı) programını internette ya da ağda güvenilen hiç şüphe edilmeyen bilgisayarlarda çalıştırarak tuzak kurar. İlerleyen dakikalarda, yüklenen kurban bilgisayardaki bilgilere gelen istemleri koordine edebilirler. İşin içindeki bilgisayar sayısına göre bu tip bir atakı durdurmak oldukça güçtür. Şubat 2000'de aralarında Yahoo, Amazon.com ve eBay gibi yüksek profilli web siteleri de iki gün boyunca seri DDoS (Distributed Denial of service attacks) atakları ile vuruldular.

IP Spoofing

IP nosunun peşinde...

Bu saldırının amacı bir makinenin IP adresini ele geçirmektir. Bilgisayar saldırısının adresini saklamasına yaramaktadır.

Saldırgan için bu saldırının temel ilkesi kendi IP paketlerini değiştirerek, diğerlerinin arasında kendisinininkin IP kaynağını değiştirmektir. IP Spoofing, genelde Blind Spoofing olarak anılır. IP kaynak değiştirildiğinden sahte pakete verilen cevaplar, hackerın bilgisayarına gitmez. Elbette ki; spoof edilen bilgisayara giderler. Yine de cevapları geri almanın iki yolu vardır:

1. Kaynak Yönlendirme: IP protokolünün Kaynak Yönlendirme olarak adlandırılan ve IP paketlerinin izlemesi gereken yolu tanımlayan bir seçeneği vardır. Bu yol paketlerin izlemesi gereken bir dizi yönlendirici IP adresinden meydana gelmektedir. Şimdilerde birçok TCP/IP yığın uygulaması bu seçeneği içeren paketleri reddetmektedir.

2. Yeniden Yönlendirme: Yönlendirme tabloları kendilerine yeni yönlendirme bilgileri içeren RIP paketleri gönderilerek değiştirilebilirler. Bu işlem, paketlerin saldırının sahibi olduğu bir bilgisayara yönlendirilmesine sebep olur.

Blind Spoofing, rlogin yada rsh gibi servislere karşı kullanılır. Onay mekanizmaları yalnızca alıcı makinenin IP kaynak adresine güvenir. Bu oldukça iyi bilinen yöntemdir. Kevin Mitnick 1994'te Tsutomu Shimomura'nın makinesine karşı kullandı.

Web page defecements

CIA'nın hacklendiği yöntem...

Web sayfası sunucu bilgisayarlar üzerindeki dizinlerde saklanan bir takım bilgisayar dosyalarıdır. Bir hacker bu dizine ve dosyalara erişim sağlarsa yer değiştirebilir veya silebilir. Cumhuriyetçi Ulusal Komite, CIA ve The New York Times; bu üçü son 5 yılda hacklenen siteler arasında.

Virüses and Worms

45 milyon bilgisayarda...

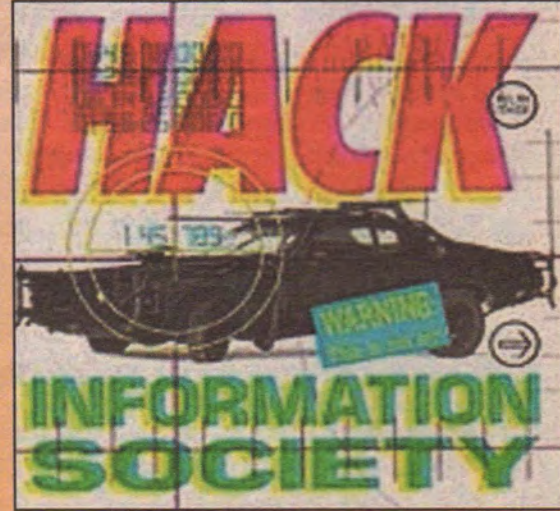
Kurtçuklar ve virüsler hırsızlama yapılan ve ağdan ağa yayılan "kendilerini kopyalayan" programlardır. Bu tip programlar sadece zararlı olarak tanımlanmazlar. İnternette ilk worm, Morris Worm sadece tehlikeli değil bu sadece Cornell Üniversitesi master öğrencileri tarafından yapılan bir deneme idi. Bununla beraber program kendisini kopyaladı böylece hızlandı ve bilgisayar kaynaklarının belleğinde çok yer tutmaya başladı, internet üzerindeki pek çok bilgisayar

çöktü, sistem yöneticileri makinelerini kapatarak çözüm buldular.

Günümüzde virüs yazarları kötü niyetliler, bununla beraber hackerlar, tehlikeli kodlarını bilinçsiz hostlar arasında yaymak için virüsleri ve kurtçukları da kullanırlar. Virüsler genellikle floppy diskler aracılığı ile dosya alıp vermeye çalışırken boot sektörlerinden yayılırlar. Worm (Kurtçuk) başka bir araç olmaksızın bilgisayardan bilgisayara yayılır. En ünlü worm ise tahmini 45 milyon bilgisayara

ra bulaştığı sanılan I LOVE YOU bug'idir. Elbette ki yine bu virüs ve wormlar için uygun yayılma ortamı Microsoft Outlook eposta yazılımı ve onu adres defteri.....?!!?!?!!?!!

Scriptler (Betikler): Kötü Script (betik) programlaması sistem güvenliğini genelde etkileyen faktörlerdendir. Perl betiklerinin içerisinde web yolu dışındaki dosyaları okumaya izin verebilecek ya da izinsiz komutlar çalıştırmaya yetki verebilecek birçok yaygın bulunmaktadır.

DNS Spoofing

Yaygın değil ama çok tehlikeli

Browserınızla (Netscape, Internet Explorer) randomsite.com a girdiğinizde bilgisayarınız önce ana dizindeki Domain Name Service dediğimiz Alan Adı Servisleri veri tabanında arar, ardından da sizi uygun siteye yönlendirir.

Buna rağmen bilgisayar isimleri anlamaz, o sadece rakamları anlar. DNS veri tabanı her ismi sayısal adrese dönüştürür. (IP adres) İnternetteki sunucuların DNS'leri sürekli güncellenmektedir. DNS spoof dediğimiz DNS yönlendirme/kandırmaca Müşteri randomsite.com'u ziyaret etmek isterse örneğin leman.com.tr gönderilir, ardından da iş hesapları/müşterileri çalınır. Hatta bir hacker randomsite.com'muş gibi gözükübilen/sanılabilen sahte bir site yapabilir. Bu durumda randomsite.com müşterilere ait şifreleri, kişisel bilgileri hatta kredi kart bilgilerini çalabilir. Bu hack tipi henüz çok da yaygın değil.

ARP Spoofing

Kurbanların ağırları...

ARP protokolü (Address Resolution Protocol) IP adresini Ethernet MAC (MAC=Media Access Control). adresine dönüştürür. Ağ ekipmanları Ethernet bilgilerini data link katmanında değiştirerek anlaşırlar. Bu bilgiyi dağıtabiliyor olmak için ağ kartlarının kendilerine özel Ethernet adresleri olması gerekir.

Arp Spoofing, ARP Redirect olarak adlandırılır, ağ trafiğini bir ya da birden fazla bilgisayardan saldırganın bilgisayarına yönlendirilir. Kurbanların fiziksel ağlarında gerçekleşir.

Bir IP paketi gönderilirken

saldırgan alıcı bilgisayarın MAC adresini bilmelidir. MAC adresi için ağdaki makineler broadcast ARP isteği gönderilir. Bu IP'ye sahip bilgisayar isteği alınca MAC adres bilgisini verir. Sonra saldırgan gönderdiği IP paketine karşılık MAC adresini bilmektedir. Bu bilgi bir süre önbellekte tutulacaktır. Bu saldırı hedef makinenin önbelleğini zehirler. Saldırgan hedef makineye ARP cevapları göndererek yeni MAC adresinin bir gateway ile ilişkili saldırganın IP adresini bildirir. Bundan sonra saldırgan gateway'e gönderilen tüm trafiği ala-

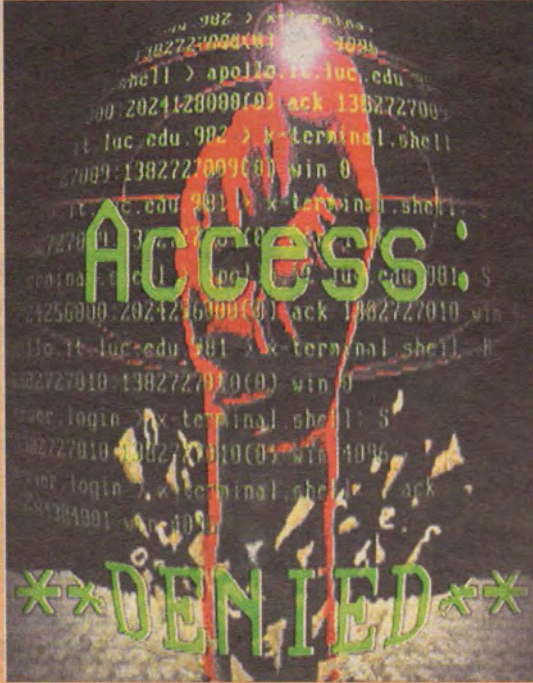
caktır. Bu da tüm trafiği dinlemesi (ve/veya değiştirmesi) için yeterli olacaktır. Bundan sonra paketleri gerçek hedefine yönlendirecek ve kimse değişiklikten haberdar olmayacaktır.

ARP Spoofing yerel ağda switch'ler kullanıldığında yararlıdır. Bunlar Ethernet bilgilerini MAC adresi ile ilgili kapılara (kablolar) yönlendirir. Böylece bir sniffer bilgileri kendi fiziksel ağının ötesinden alabilir. Sonuç olarak ARP Spoofing farklı switch kapılarında bulunan bilgisayarlar arasındaki trafiği dinlemeye imkan tanır.

Trojan Horse Programs

Artık bebelerin ellerinde...

Trojan Horse(Truva Atı) programı bilgisayara bir back door (arka kapı)'dur. Hacker trojan'ı tıpkı diğer programlar gibi saklayabilir, video ya da oyun gibi programlar ile kullanıcı sistemine yükler. Önce Trojan yüklenir, hacker elektronik posta, sürücüler, pop-up mesajlar gibi diskteki tüm dosyalara erişmiş olur. Trojan ciddi ataklar için iyi bir araçtır. Programı daha sonra çalıştırmak amacı ile saklamak diğer bir ağa erişim sağlayacaktır. Trojan Horse'u saklayarak sisteme girebilir ya da DDoS atağını çalıştırabilir. Sisteme giriş yapıldığı an basit Trojan atı mesaj ile aktifleşir. Kullanıcı ise sisteme giriş yaptığını sanar böylece kullanıcı adı ve şifresini verir, bu bilgiler hacker tarafından kaydedilir. Bu güne kadar en ünlü Trojan, Horse Cult of the Dead Cow isimli ünlü hacker grup tarafından geliştirildi. Bir defa yüklendi miydi bu program, Win 95/98 ya da sonraki sürümlerinde hacker'a giriş hakkı beraberinde ve o bilgisayardaki tüm hakları verir.

Packet Sniffers

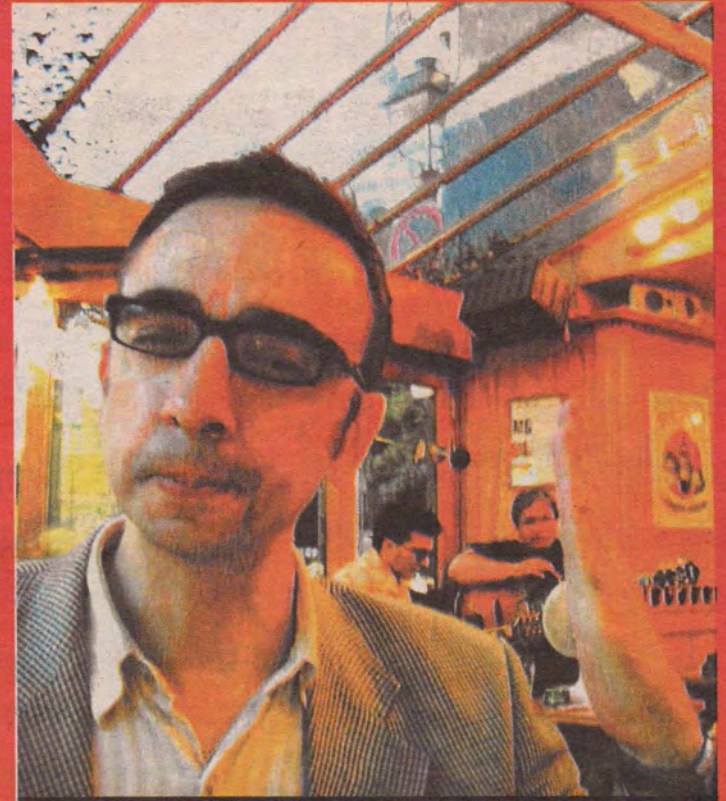
Kulak misafiri...

Paket sniffer, pekçok hacker gibi, sistem yöneticileri için de ağ sorunlarını giderme işlemlerine de gerekli olan bir araçtır. Esasen ağdaki kullanıcıya giden paketin durdurulmasını ya da çözülmesini/tanımlanmasını sağlayan araçtır. Bir ağda domain name, kullanıcı adı-şifre, IP vs gibi herhangi bir bilgi bu paketlerle transfer edebilir, taşınabilir.

Pek çok internet kullanıcısı Ethernet Transmissin Protocol (ethernet taşıma protokolü) kullanır. Bir paketi Ethernet üzerinden gönderince ağdaki tüm makineler paketi görür. Doğru bilgileri doğru adrese gönderdiğinden emin olmak için Internet üzerinden gönderilen her türlü veri paketi bir Ethernet başlığı, kısa sayısal adres içerir. Her makine tüm dikkatini paketin Ethernet başlığındaki hedef kısmında sadece kendi Ethernet adresi olan paketlere dikkatini verir. Yine de Ethernet sniffer, hem hackerlara hem de ağ yöneticilerine kullanıcı bilgisayarına gönderdiği adresiz paketleri kaydederek, ağa kulak misafiri olmalarını sağlayan bir yazılımdır.

BAY LİMON

Paris

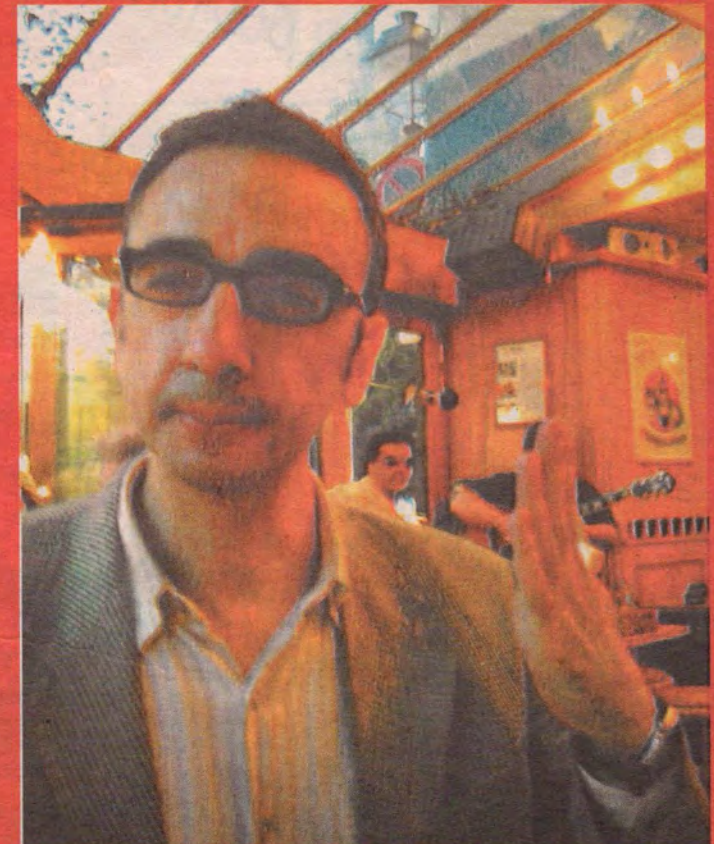
Yapmayın dedim bunlara ben AB'ye, Türklerle krater olayına girmeyin kaybedersiniz dedim, ama laf dinlemediler, şimdi rezil olmaktan kurtulma peşindeler ama kolay diil! Şunlara bi şans tanıyım bakıım belki biraz yırtarlar köşesinden. Fonda canlı taverna müziği gözüm-den kaçmadı bak !

Heey! Bu fena olmamış aslan parçası, biraz becermişsiniz bu işi. Siz bu içecek olayına baya bi çalıştınız galiba, zencefil falan mı koydunuz içine bakıym?

Demek o derece, haaaa!

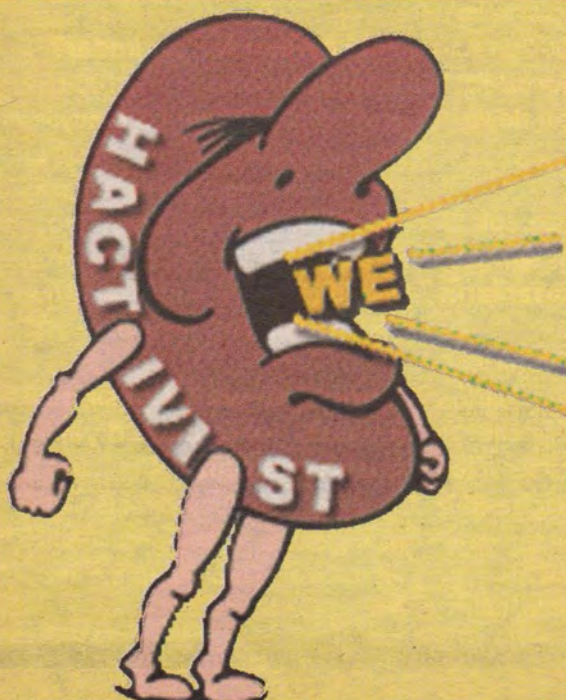
Mösyö Allah sizi inandırın bu kokteyl adamın aklını oynatır, çok satıyoruz biz bunu, hesap gelince de oynamak ne kelime yerinde duramıyorsun, zaten müziği de veriyoruz inceden, o derece yani! Ehe, ehe, ehi..

Bu Avrupalı adam olmaz kardeşim, bi şans tanıyalım dedik hadi bi noktadan Türk kriterine ulaşın dedik, illa civıtaçaklar. Biz de adamı Layla'ya Reyna'ya sokup çıkartmasını biliriz yani, sen kaybedersin, son gülen fena güler ona göre! Türkiye AB'ye hayal olur yine!

baylimon@yahoo.fr

Yazan-Oynayan: İlhan Arkan

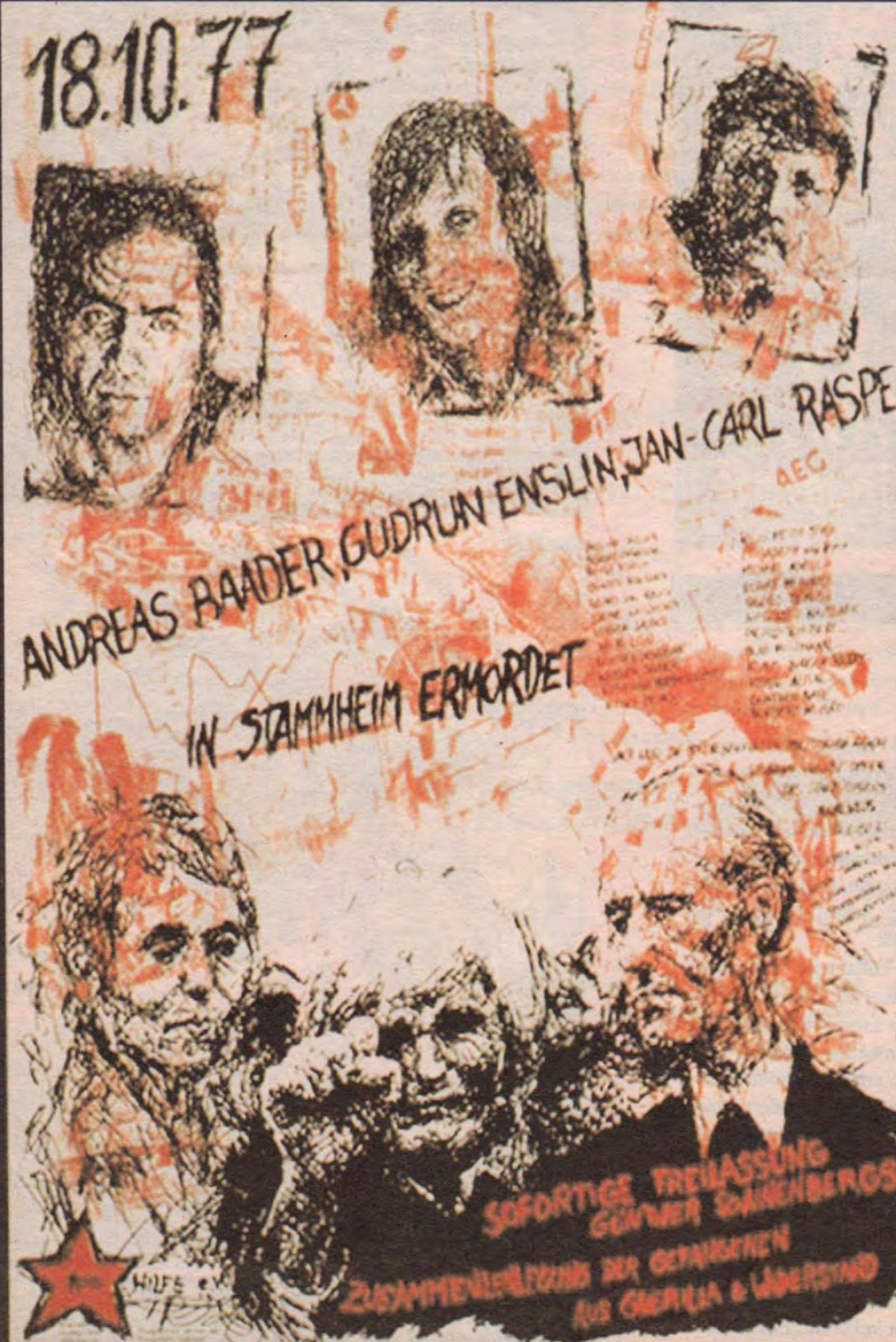
Berlin sergisi ile
Baader-Meinhof yine Avrupa'nın gündeminde...

Ölüleri bile Almanya'yı sarsıyor!

Bir sergi, henüz açılmadan Almanya'yı karıştırdı. Zamanında gerçekleştirdiği eylemlerle ülkeyi sarsan Baader-Meinhof örgütünü konu alan serginin başındaki isim, Beate Barne ile görüştük. Sergiyle ilgili bir çok haberi yalanlayan Barne, Almanların kendileriyle hesaplaşmaktan çekinmemeleri gerektiğini savunuyor.

baris@leman.com.tr

BARIŞ MUTLU

Sayın Barne, Baader-Meinhof sergisiyle ilgili tartışmalar Almanya'yı ayağa kaldırdı. Bu sergi ne olursa olsun yapılacaktır mı?

Yapılacak. Bizi suçlayanlar, bugüne kadar bizi dinlemeyenler. He deflediğimiz bu sergiyle Kızıl Ordu Fraksiyonu'nun (RAF) eleştirisini yapabilmek. Böyle yapmazsak, örgüt bir mit olacak çünkü. Gençler RAF yazılı tişörtlerle geziyor. Bu hesaplaşmayı gerçekleştiremezsek, ileride sancı çekeceyiz.

Tişört satışlarına sergiyle ilgili haberlerin ivme kazandırdığı iddia ediliyor..

Ne alakası var? Zaten sergi fikri aklımıza bir buçuk yıl önce geldi. Bu tişörtler ise yıllardır giyiliyor, yasak da değil. Önemli olan, bu giysileri üzerinde taşıyan gençleri bilgilendirmek. Yakın bir tarihte yaşandı her şey, insanlar taşıdıkları tişörtün temelini, ne anlama geldiğini bilmeli.

Bir süre önce İkinci Dünya Savaşı'ndaki Alman Ordusu başka bir sergi programında yer almıştı. Bunun ters bir etkisinden bahsediliyor...

Katılmıyorum. Yanlış yapılan bir dönemin sorgulanması tepki almamalı. "Biz şurada yanlış yaptık" diyebilmeliyiz. Bizim sergimizin de böyle büyük bir misyonu var. Çok değerli sanatçıların katılımıyla oluşturduk. 2004'ün Kasım'ında açmayı planlıyoruz. İlgi oldukça fazla olduğu için de iki üç ay açık tutacağız.

Bild gazetesi üzerinize çok geldi, RAF'ın saldırısı sonucu hayatını kaybeden insanların aileleri öne sürüldü.

Burada Bild'in çizgisini değerlendirecek değilim fakat şu kadarını söyleyeyim: beni bir kere bile aramadılar. Buna lütfetselerdi, bizim de söyleyecek birkaç şeyimiz olurdu. Bize karşı olanların varlığı kadar, destek sunanlar da gerçek. Hassas bir konu olduğunu biliyoruz. Ailelerin acısını paylaşı-

yoruz, onlara mektup yazdık zaten. Hiçbir örgütü aklamak gibi bir niyetimiz yok. Tersine bir tabunun ortadan kaldırılmasının peşinde koşuyoruz. Ekibimizde bilim adamları, tarihçiler ve sanatçılar var.

Tarihçiler istedikleri belgelere kolay ulaşabiliyor mu?

Maalesef, hayır. Hala bir çok bilgi, devlet sırrı olduğu gerekçesiyle arşivlerde saklı. Dünyanın en iyi tarihçilerinden Kaeushaen araştırmalarını sergiye yetiştiriyor. Tüm politik tartışmalar bir yana, kültürel gelişimimize önemli bir katkı sağlıyoruz. Durum bu kadar açıkken, serginin açılmasından korkanları anlamak mümkün değil, aşmamız gereken düşünceler olduğuna inanıyorum.

Söylendiği gibi bu serginin küratörü müsünüz?

Hayır, ben küratör değilim. Kunst-Werke'deki görevim idareci müdürlük. Burada oldukça kısıtlı bir bütçeyle çalışıyoruz. Devletin ayırdığı bir fon var, ve bununla idare ediyoruz.

Baader-Meinhof sergisi için 100 bin Euro'luk bir bütçeniz olduğu yazıldı..

Tamamen yanlış. Bütçemiz çok küçük. Evet, devletin ayırdığı bir meblağ var ama, sponsor desteği olmadan bir şeyler yapmak zor.

Peki ayrılan fon ne kadar?

Bunu açıklayamam ama 100 bin Euro değil. 100 bin Euro büyük para. Ayrıca biz bunu finansal bir destek için değil, misyonumuza inandığımızdan gerçekleştireyoruz. Ve tepkilere de üzülüyoruz. Zira bu serginin kutuplaşmalara neden olmasını istemiyoruz.

Sergi Almanya ile mi sınırlı kalacak, yoksa diyor diyor gezecek misiniz?

Teklif gelirse dünyanın bir ucuna dahi gideriz. Şu an gördüğümüz ilgiye bakılırsa, bu uzak bir ihtimal değil.

SOLIDARITÄT MIT DER ROTEN ARMEE FRAKTION!
FÜR DEN AUFBAU DER STADTGUERRILLA!

Gazetecilikten Kızıl Ordu Fraksiyonu'na

1967 yılında kurulan Baader-Meinhof, ses getiren ilk eylemini Frankfurt'ta gerçekleştirmişti. Örgüte ismini veren Baader aynı sene içinde tutuklandı. 14 ay içeride kalan Baader'in ikinci hapis hayatına eski bir gazeteci, başka bir lider Ulrike Meinhof son verdi. İkili daha sonra beraber gerilla eğitimi almak üzere Filistin'e geçti. Baader ve Meinhof, çok yerde iddia edildiği üzere asla sevgili olmadılar. Aynı işle meşgul iki insan için akla sık gelen bu ihtimalin, Courtney Love-Kurt Cobain örneğinden uzak olduğunu belirtmekte fayda var. Kızıl Ordu Fraksiyonu'na bu ikili kadar emek vermiş bir ismi de unutmayalım: Gudrun Ensslin. Ensslin için örgütün ruhu yakıştırması yapılıyordu.

Kiyameti koparan sergi

Tartışmalara neden olan sergi için iki ayrı kutup oluşmuş durumda. Berlin'de bulunan Kunst-Werke kültür merkezinde açılması planlanan sergi için kurum yetkililerinin görüşleri net: Ortaya çıkarmak istenilen, 1968-1977 yılları arasında gerçekleştirdiği eylemlerle, Baader-Meinhof'un sanat ve kültür hayatını nasıl etkilediği sorusuna cevaptır. Bu ifadeye sağ eğilimli Bild'in manşeti ağır oldu: 'Terörün Sergisi'

Dönemin Alman basını

Adam kaçıрма, soygun ve silahlı saldırı gibi suçlardan hükümlü militanları tutuklu bulundukları hapishanede ziyaret edenlerin arasında Jean Paul Sartre da vardı. Örgütün bildirilerini yayınlayan Alman gazetelerinin ceza almadığını, Alman devletinin tehlike uyarılarına karşın, bir çok köşe yazarının serbestçe Kızıl Ordu Fraksiyonu'nu destekler mahiyette yazılar kaleme aldığını da belirtelim.

Hükümetlerin kabusuydu

Ulrike Meinhof. Andreas Baader. Yetmişli yıllarda Alman hükümetinin kabusu bu iki isimle özetleniyordu. Alman Büyükelçiliği, ABD'de gerçekleşen 11 Eylül saldırısından sonra yayınladığı bildiride: "Terörizm ne yazık ki Avrupalıların da alışık olduğu bir olgudur: Almanya'da da küçük bir radikal grup, Baader-Meinhof grubu yıllar boyunca bir güvensizlik

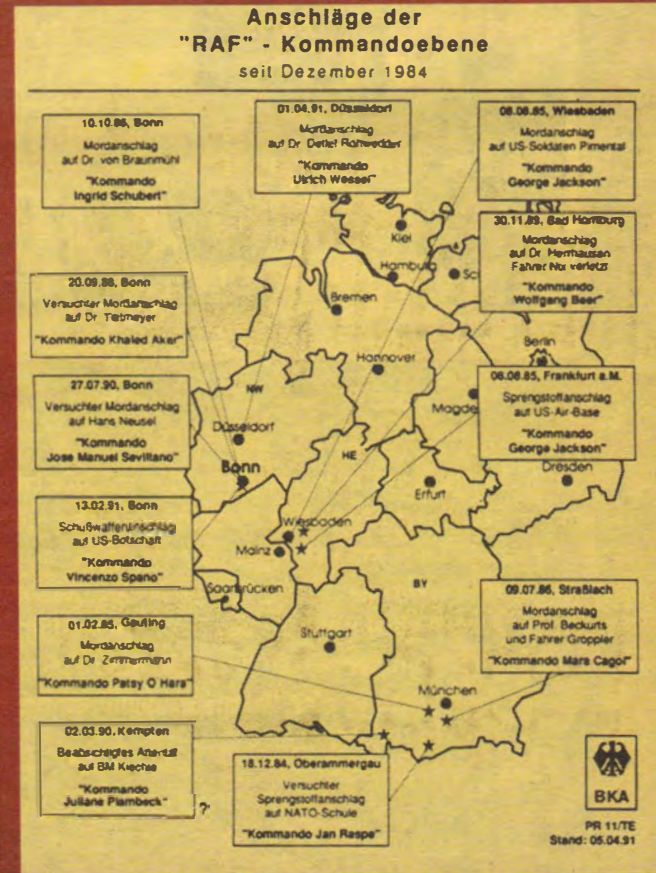
ortamı yarattı, uçak kaçırdı, aralarında benim meslektaşlarımın da bulunduğu insanları rehin aldı ve öldürdü. O dönemde bu eylemleri hep birlikte kınadık ve suçluları hukuk devletinin ilkeleri çerçevesinde takip ettik. Çoğu tutuklanıp yargı önüne çıkarılabildi." ifadelerine yer verdi. 'Suçluların hukuk devletinin ilkeleri çerçevesinde takibi' ibaresi de, aynı çerçevenin komikler dükkanında bir duvara asılmasından öteye gidemedi. Zira yapılan resmi açıklama Baader'in kendi ensesine iki el kurşun sıkmak suretiyle intihar ettiğini içeriyordu. Yüksek güvenlikli bir cezaevine silahın nasıl girdiği sorusu bu içerikte sinsice gülümserken...

Bir sektör oldu

Baader-Meinhof'a ilgi tişörtle sınırlı değil. Örgütle ilgili kitap, kaset ve filmler Baader-Meinhof Store'da kapışılıyor. İnternet üzerinde haberleşen RAF sempatizanları forumlarda tartışıyor. Baader-Meinhof adını taşıyan sitelerden bazıları Alman Devleti'nin güdümünde ziyaretçi ağırlarken, yetmişli yıllara ait bazı afişleri ücreti karşılığında satın almanız mümkün.

Ölüsü bile Almanya'yı sallıyor

Liderlerinin öldürülmesinden sonra dağılma sürecine giren örgüt, hala bir çok devletin kara listesinde. Yetmişli yılların başında Filistin'de gerilla eğitimi gören örgüt militanlarının, RAF'ın dağılmasından sonra diğer solcu gruplara eğitim verdikleri öne sürüldü. Yıllardır "stand-by" konumunda bulunan Kızıl Ordu Fraksiyonu ile ilgili yaşanan son tartışmaların harareti, örgütün ölüsünün bile Almanya'yı sallayabilecek güçte olduğunu gösteriyor.

RAF'ın kronolojisi

14 Mayıs 1970

• Ulrike Meinhof ve iki arkadaşının, Andreas Baader'ı Berlin'de mahkemeden kaçırmaları. Ve RAF'ın kuruluşu.

2 Şubat 1972

• Berlin'deki yat kulübünün bombalanması.

11 Mayıs 1972

• Vietnam kurtuluş savaşçılarıyla dayanışma amacıyla Frankfurt'ta Amerikan 5. Ordu karargahının bombalanması.

12 Mayıs 1972

• Augsburg polis merkezinin bombalanması.

12 Mayıs 1972

• Münih Kriminal Polis merkezinin bombalanması.

15 Mayıs 1972

• Karlsruhe'de federal hakimlerden Wolfgang Budenberg'in arabasının bombalanması.

19 Mayıs 1972

• Springer şirketinin Hamburg'daki merkezinin bombalanması.

24 Mayıs 1972

• Heidelberg'de Amerikan Avrupa Merkez Karargahının bombalanması.

17 Ocak 1973/16 Şubat 1973

• RAF tutsaklarının ilk birleşik açlık grevi

5 Haziran 1974

• Berlin'de polis muhbir Ulrich Schmücker'in ölümüyle cezalandırılması.

10 Kasım 1974

• Berlin'de Kammergericht başkanı Günter von Drenkmann'ın öldürülmesi.

27 Şubat 1975

• Berlin CDU başkanı Peter Lorenz'in 2 Haziran Hareketi tarafından kaçırılması ve karşılığında 2 Haziran Hareketi'nin tutsak bulunan 6 üyesinin serbest bırakılmasının sağlanması.

24 Nisan 1975

• 26 RAF tutsağının serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla İsveç F. Almanya büyükelçiliğinin ele????

9 Mayıs 1976

• Ulrike Meinhof'un, tutsak bulunduğu Stammheim cezaevindeki hücresinde ölü olarak bulunması.

7 Nisan 1977

• F. Almanya generallerinden Siegfried Buchack'ın öldürülmesi.

30 Temmuz 1977

• Dresdner Bankasının başkanı Jürgen Pon-to'nun öldürülmesi.

15 Ağustos 1977

• Karlsruhe'deki F. Almanya Yüksek Mahke-

mesinin roketle bombalanması.

5 Eylül 1977

• F. Almanya İşverenler Birliği başkanı Hanns-Martin Schleyer'in kaçırılması.

17 Ekim 1977

• Lufthansa uçağının Mogadişu/Somali'ye kaçırılması.

18 Ekim 1977

• F. Almanya'nın GSG-9 kontur-gerilla birliğinin Mogadişu'da kaçırılan uçağa operasyon yapmaları ve eylemi gerçekleştirenlerden üçünün katledilmesi.

18 Ekim 1977

• Stammheim cezaevinde Andreas Baader, Jan Carl Raspe ve Gudrun Ensslin'in katledilmesi.

19 Ekim 1977

• F. Almanya İşverenler Birliği başkanı Hanns-Martin Schleyer'in RAF tarafından öldürülmesi.

1979

• Belçika'da NATO Genel Sekreteri A. Haig'e bombalı saldırı.

1981

• Ramstein'da Amerikanın NATO kuvvetleri komutanı General Kroesen'e bombalı saldırı.

18 Aralık 1984

• Oberammergau'deki NATO Shape okulunun bombalanması.

1985

• Frankfurt'ta Amerikan hava üssünün bombalanması.

1985

• MTU silah şirketinin başkanı Zimmerman'a yönelik bombalı saldırı.

9 Temmuz 1986

• Siemens şirket yöneticilerinden Beckurts'a yönelik silahlı eylem.

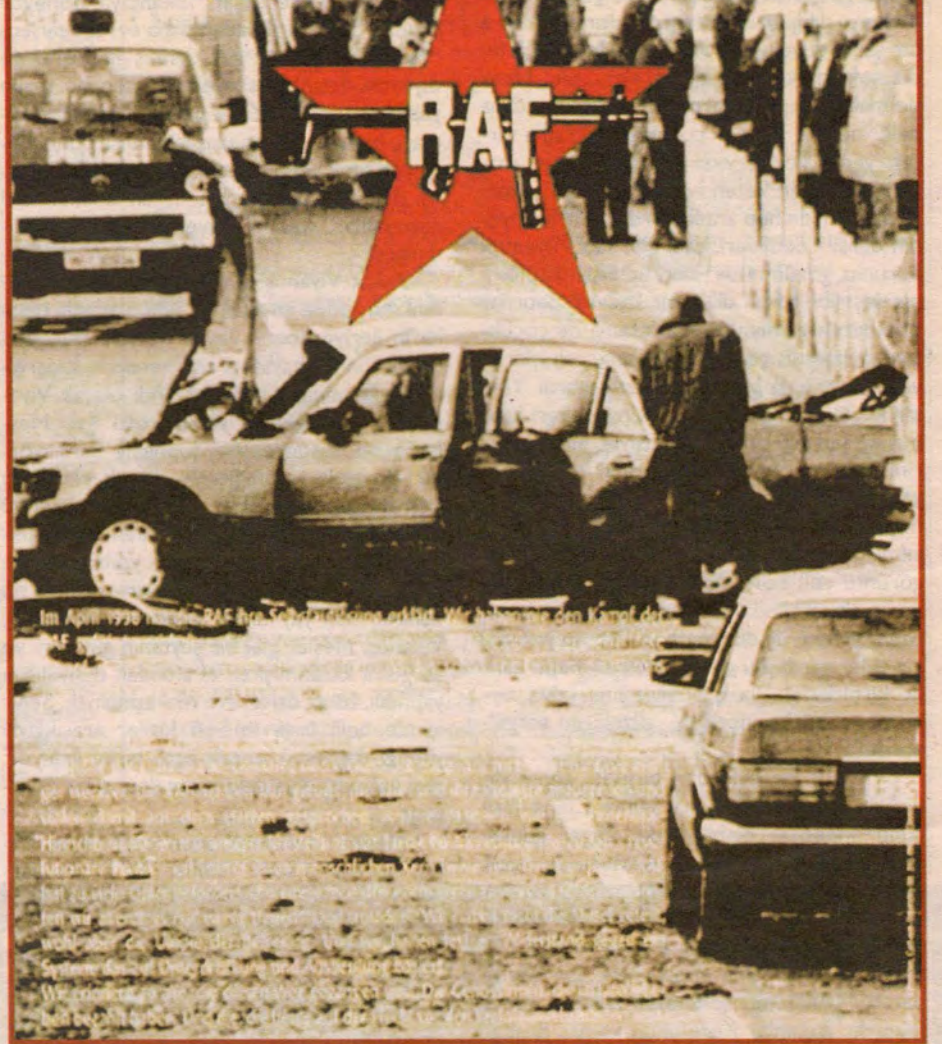
10 Ekim 1986

• F. Almanya Dışişleri Bakanlığı Orta-Doğu ilişkileri sorumlusu Braunmühl'e yönelik silahlı eylem.

20 Eylül 1988

• F. Almanya Maliye Bakanlığı sekreteri ve F. Almanya'nın IMF ve

Wir hatten oft mehr
als klammheimliche
Freude.

Dünya Bankası temsilcisi Tiermeyer'e yönelik silahlı eylem.

11 Ekim 1989

• Hamburg'da Deutsche Bank başkanı Herrhausen'e yönelik silahlı eylem.

1990

• F. Almanya İçişleri Bakanlığı sekreteri Neusel'e yönelik silahlı eylem.

1991

• Bonn'da Amerikan büyükelçiliğinin bombalanması.

4 Nisan 1991

• Düsseldorf'da Doğu Almanya'nın entegre edilmesinden sorumlu Treuhantentalt başkanı Rohqedder'e yönelik silahlı eylem.

Mart 1993

• Weiterstadt'ta politik tutsaklar için inşa edilen cezaevinin bombalanması.

Yıl:1903 Üsküdar Kısıklı Tramvay yolu üzerinde, Depo durağının arkasında, hafif meyilli, İcadiye tepesi vardı. Ağaçların çevirdiği geniş meydan, güzel bir piknik ve gezi yeri idi. Bayram günleri burası, bir lunaparka dönüşüdü. Cambazların tel üzerindeki tehlikeli gösterilerini korkuyla, çadır tiyatrosunda Şevki Şakrak'ı kahkahalarla izlerdik. Atlıkarıncalar, kayık salıncakları renk katardı. Yakın yerlerde oturanlar erkenden gelip bir ağacın gölgesine yayılırlardı. Bir çoğu gramofonlarını da getirir her ağacın altından, başka bir şarkı duyulurdu. Serilen kilimler üzerinde, sofralar kurulur, tencereler açılır, biber dolmaları, yaprak sarmaları, köfteler, daha neler neler... En çok çocukların etrafını sarı yemişçiler, seyyar dondurmacılar, macuncular, kağıt keten helvacılar, elma şeker-cilerdi. Bir de hep arada gördüğüm "İcadiye-nin delisi!" dedikleri, cadı gibi saçları yamuk burunlu, gözünün biri kör, üç dişli, üstü başı pis, leş gibi kokan dilsiz bir kadındı. Satıcılar ona bazen yemiş vermezlerse, o da çocuk-lardan isterdi; çocuklar da ona yemişlerini vermezse, o da birinin elinden kapardı. Yine bir küçük çocuğun elinden elma şekerini kapmış tavşan gibi öndeki üç dişliyle, elma şekerini kemiriyordu. Elma şekerinin kırmızı bo-yası, dişlerini, ağzının etrafını, burnunu boyamış, çenesine kadar şekerli kırmızı boya yayılmıştı. Ama o farkında bile değildi; aslında görüntü çok korkunçtu. Bu hafif meyilli tepenin alt tarafında, tramvay caddesine karşı, uzun bir sıra, üç dört katlı yarı ahşap yarı ka-gir evler vardı. Bu evlerin hemen hepsi san-ki, birbirleriyle yarış edercesine, tahta oy-macılığın bütün inceliğini, güzelliğini sergili-yordu.

Viyanuş bu evlerden birinde, annesiyle birlikte oturuyordu ama yalnız Cuma tatil günü annesiyle olabiliyordu. Diğer günler Beyoğlu'nun en gözde yerlerinde, çok önemli kişilerin ancak bildiği gizli bir randevu evinde çalışıyordu. Bu işveli ve cilveli, dünya güzeli genç kadın, o evde kraliçe gibi sayılır sevilirdi. Ona ulaşabilmek için büyük paralar, pahalı mücevheratlar sunmak gerekiyordu. Bakanlar Kurulunun kararı, Başba-kan İsmet Paşa'nın onayıyla İstanbul'da Kuz-guncuk'ta "Afyon Mustahzeratı Fabrikası" kurulmuştu. Bu fabrikanın sahibi Meşler adında biriydi. Viyanuş, Meşler'in hem göz-desi, hem de güvendiği biriydi. Anlaşmalara aykırı, malın büyük bir kısmını, denetimden kaçırıp elatından iç ve dış piyasaya dağıttırı-yordu. Kuzguncuk'taki Afyon fabrikasına Beylerbeyi'nde bir lokantadan her öğlen, or-ta boy bir tencere büyüklüğünde, üç katlı yirmi adet sefertası yemek geliyordu. Bu ye-mekler iki aşçı yamağı ve dört garson tara-fından, işçilere servis yapılıyordu. Fabrikanın mutfağında, iyice yıkanan sefertasları kuru-

VIYANUŞ

Eflatun Nuri

landıktan sonra, ayrı ayrı paketlenmiş esrar bu sefertaslarına özenle yerleştiriliyordu. Esrar dolu sefertasları lokantaya dönüyor oradan da hiç açılmadan daha evvel belirlen-miş yerlere yemek gidiyormuş gibi esrar gi-di-yordu. İstanbul sosyetesini zaten bu malın yabancıları değildi. Yerli malın hem kalite ol-ması, hem de her an ulaşılabilmesi, bunu kul-lananların sayısının artmasına neden olmuş-tu. Bu işin pazarlanmasında en önemli rolü oynayanlar, seçilmiş güvenilir çok güzel ka-dınlardı.

Fakat Viyanuş bütün bu işte çalışan ka-dınlara içinde en akıllı ve zeki olanıydı. Meş-ler'in ileriye dönük vaatleri onu büyülüy-or-du. Onun bu hayatına son verecek, İsviçre'deki villasında bir hanımefendi olarak Viya-nuş'u yaşatacağı. Viyanuş çoğu kez Meş-ler'in bu düşüncelerini şüpheyle karşılı-yor-du. Bu akıllı kadın ileriye dönük planlarını çoktan yapmıştı. Çünkü birçok mebusun bu Afyon fabrikasının anlaşmalarının dışına çık-tığını; iç ve dış piyasaya kaçak yollardan sür-düğü duyumları alındığını, halkın arasında bu zehirin hızla yayıldığını, gündeme getirmişti. Viyanuş, Meşler gibi bir şeytanın güvenini ve sevgisini kazanmışken el altından dünyalığını yapmalı, biraz daha eve mal atmalıydı. Şehir içinde belli başlı önemli kişiler aracılığıyla yaptığı dağıtımın, ancak üçte birini yapıyor; geri kalan İcadiye'deki esrar deposuna çevir-mişti.

Meşler'i oyalamak onun için kolaydı. Za-ten fabrikanın sonu gelmişti. En büyük dar-beyi o vurmaya çalışıyordu. Sefertaslarının nasıl sefer halinde dolaştığını polise ihbar ederse hem fabrika kapanır hem de Meşler ortadan kalkar, o da evdeki malın üzerine rahatlıkla oturabilirdi. Ama Meşler birkaç gün sonra Viyanuş'u sıkıştırır; verilen malla-rın üçte birini dağıttığını, geriye kalan üçte ikisine ne olduğunu sorar. Viyanuş "sevgilim bu güvensizlik de nereden çıktı, hani bera-ber İsviçre'ye gidip yerleşecektik." Meşler, "O ayrı konu, bu ayrı konu, sana verilen ma-lın gerisine ne oldu, bana onu söyle!"

- "Dağıtmadığım malı sağa sola nasıl bı-rakabilirim, tabii ki elimde kalan malı kendi evimde saklıyorum, tamam mı?". "Aferin be-nim akıllı güzelim, insanın aklına başka şeyler geliyor, mesela malı verirsin adam zorbanın, çamurun biri çıkar, hem parayı vermez hem de tehdit eder. Doğrusu aklıma bunlar geldi canımın içi, tabii bunu bana Viyanuş söyleye-miyor diye düşündüm!"

"Düşündüğün şeye bak! Benim adım Vi-yanuş, ben kime pabuç kaptırmışım"

Meşler: "Güzelim bırak bunları, malı ev-de saklaman iyi oldu; Bulgar motoru iki gün-dür, Sarıyer önünde demirlemiş, mal bekli-yor. Fabrikada üretim hem kısıtlı, hem de gözetim altındayız. Bu gece malı teslim et-mememiz lazım, senin evde ne kadar mal var?"

"Bilmiyorum"

"Nereden baksan hesaplara göre senin evdeki mal elli altmış kilo görünüyor, bu şimdilik yeterli. Sonra sevgilim, şimdi saat onu çeyrek geçiyor; yanına iki adam verece-gim, Beşiktaş'tan, çatanayla, Üsküdar'a geçe-ceksiniz. Oradan da bir faytona atlayıp malı getireceksiniz. Türkiye'de benim suyum ısın-dı, elimizdeki malı değerlendirmemiz lazım. Haa! Gelirken hem annenin hem de senin nüfus kağıtların lazım. Yarın pasaportlarınızı hazırlatacağım, siz ana kız İsviçre'ye gidecek-siniz. Benim de huzurlu, sakın bir hayata ih-tiyacım var, bundan böyle, hayatımızda be-yaz bir sayfa açacağız, tamam mı?"

Viyanuş hızla yatan adama döndü, çok

mutluydu, şimdi onu içinde istiyordu. Meşler'in çıplak vücuduna sarıldı, o da çiril-çiplaktı, onu kendi üzerine doğru çekti, bir yara bandı gi-bi ona yapıştı.

Çeyiz sandığı zaten evde hazır; içinde özenle yerleştiril-miş esrar doluydu. Aşağı yukarı el-li altmış kilo vardı. Bir küçük kilitte ki-litliydi.

Sandığın üzeri kaplumbağa sırtı gibiydi. Köşelerden yanlara doğru gül, karanfil, mine çiçekleri, renkli tenekelerden kesilmiş kaba-ra çivisiyle çakılmıştı. Aralarından geçen mo-tifler göz alıyordu. Sandığın tam üzerinde, gagasında pembe bir zarf olan beyaz bir gü-vercin kanatlarını açıp sandığın üzerinden uçacak gibiydi. Meşler'in iri yarı iki adamı, sandığın yanlarındaki kulplarından tuttular. Yavaş yavaş gıcırdayan merdivenlerden in-dirdiler. Kapının önünde duran tek atlı kupa (Fayton) arabaya bindiler. Sandık bu dört köşe arabanın karşılıklı oturma yerlerinin üzerinde duruyordu. Viyanuş sandığa sarıl-mıştı, araba hoplaya zıplaya ilerliyordu; ara-da bir karşısında oturan adamla toslasıyor-du. Kupa arabanın iki yanındaki fenerlerin içinde yanan yağ kandillerinin yanan titrek alevleriyle, yol belli belirsiz aydınlanıyordu. Arabanın dışında bir bölmede, arabacı ve ikinci adam oturuyordu. Hava yarı açıktı yağmur bulutlarının arasından arada bir sü-zülen ay, mehtaplı geceleri, hiç aratmıyordu. Arabanın içi karanlıktı. Arada bir seliolit kü-çük pencerelerden içeriye bir parça ışık dü-şüyordu. Hafif yağmur serpiştirmeye başladı; damlaları arabanın muşamba tavanının üzeri-ne "tıpır tıpır!" damlıyordu.

Arabacının ikide bir "deh kızım" sesine şaklattığı kırbaç sesi karışıyordu. Viyanuş'un karşısında oturan adam yeğinin yan cebin-den sigara tabakasını çıkardı, açtı, Viyanuş'a uzattı. Viyanuş ince, uzun, narin parmakla-riyle tabakadan bir sigara aldı. Adamın avuç-ları içinde yanan kibritin alevine doğru uzan-dı. Adamın yüzü alttan aydınlanınca çok kor-kunç gözüktü; korktu ürperdi, Viyanuş'un içi titredi, sigaradan birkaç nefes aldı: "Bunun içinde ne var?" deyince adam pis pis güldü. "Senin gibi sarı kız var!" dedi. Viyanuş ada-mın bu tarz konuşmasından rahatsız oldu. Adam: "Sana bir çift kağıt saracatım ama araba sarsıntılı, çift kağıdı her ortamda ulu orta içemezsin ama bu her ortamda rahat-lıkla içilir. Hazırlaması kolaydır, biraz incelik ister o kadar. Hazır sigaranın içine yukarıdan aşağıya doğru kibrit çöpünü sokacaksınız, bir tırmık sarı kırdan alacaksın, başparmağı-nın içinde ovalayacaksın, kiraz sapı inceliğin-de kibrit çöpü boyunda olacak. Sonra kibrit çöpünü sigaranın içinden çıkarıp, sigaranın içine soktun mu, bir tutam tütünü de üzeri-ne tampon gibi bastırdın mı sarı kızın işi ta-mam.

Viyanuş anlatılanları duymuyordu, o san-dığın üzerindeki beyaz güvercin gibi, nere-deyse uçacaktı; kafası iyiydi. Yalnız duyduğu birkaç kelimeye kafası takılmıştı, içinde onu tekrarlıyordu. "sarı kızın işi tamam".

Arabacı Üsküdar'a doğru sapınca, araba-cının yanındaki adam: "Dön, Kadıköy'e doğ-ru gideceğiz" dedi. Araba Bağlarbaşı'na dön-dü, Ermeni mezarlığının duvarlarını takip ederek at pazarına doğru gidiyordu. Araba-cı "Matmazel" üç yılı aşkındır benim araba-ya biner, hiç Kadıköy tarafına gitmemiştik de!". "Zeynep Kamil durağında, başka bir araba bizi bekliyor, içinde evlenecek bir ar-kadaşımız, yatağı yorganı var, kız tarafın

sandığını da arabaya yük-le-yip taa!.. Kartal'a kadar gideceğiz. Allah'tan ara-ba damadın, senin ara-bayla gitmeye kalkay-dık anasının nikahını isterdin doğru mu?"

"Biraz sonra araba durdu; arabanın ka-pısı açıldı, bir kol uzandı, Viyanuş'un bileğine yapıştı. Onu bir çuval gibi attı! Bir hamlede iki kişi, sandığı arabadan, dışarıya çıkardı. Biraz ileride başka bir fayton duruyordu. Sandığı o araba-ya yüklediler. Arabanın yanın-da iki adam daha vardı, biri Viya-

nuş'u yerinden kaldırıp beline sarıldı. Viya-nuş'un adım atacak hali yoktu, onu ite kaka arabaya soktu. Arabacının parasını verip "sa-na güle güle" dedi. Arabacı bir yarım daire çizip Bağlarbaşı'na doğru yöneldi. Gözüne arabanın arka tekerleğine dayalı çamurlu bir kazmayla kürek takıldı. Araba askerlik şube-sinin karşısındaki dar, zifiri bir sokağa saptı. Biraz ileride indi, atın başına yem torbasını taktı. Zeynep Kamil durağının karşı tarafın-daki Karacaahmet mezarlığının içinden çığlık sesleri geliyordu. Arabacı yolun köşesinden çığlığın geldiği yöne doğru bakıyordu. Çift atlı araba bir nokta gibi aynı yerde duruyor-du. Üstelik şimdi çığlık sesleri bir vahşi hay-vanın uluması gibi gelmeye başlamıştı. Ara-bacı irkildi. Ay tekrar bulutların arasına gir-di. Kavuklu, fesli mezar taşları Viyanuş'un üzerine üzerine geliyordu. Sürünerek bir selvi ağacına yaklaştı, selvi geri geri gitti. Uzun bir dalını onun göğsüne dayamış iti-yordu. Can havliyle dala sarıldı. Fakat daha kalın bir dal Viyanuş'un her yerine vurmaya başladı. Kalın dalın üzerindeki yuvarlak koza-laklar etrafa saçıldı, yerlere döküldü. Viya-nuş avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Selvinin üzerinden bir kök toprağı yarıdı; Viyanuş'un çenesinin altına çok sert bir tekme attı. Vi-yanuş o an can havliyle dilini ısırdı. Kana bu-lanmış dilinin ucu yerde "zıp!..zıp!..zıplıyor-du.

Saçlarına uzanan güçlü bir el onu arkaya doğru devirdi. Hayal meyal gördüğü mezar taşlarının üzerine kazınmış yazılar karanlığın içinde kıpırdadı. Hepsı birden bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla mermer taşın üzerinden indiler. Yerde boğuk sesler çıkaran Viyanuş'un her yerine girip çıkmaya, çıplak teninde ge-zinmeye, ısırpı emmeye başladılar. Viya-nuş'un korkunç sesi, yolun köşesinde sinmiş arabacının, bütün tüylerini diken diken et-mişti. Bir süre sonra çift atlı araba hızla uzaklaştı, gözden kayboldu. Arabacı Kara-caahmet mezarlığının içinden gelen o garip sese doğru koştu. Birbirinin üzerine devril-miş mezar taşlarının üzerinden atlayarak, yere çömeldi, bir toprak yığınına kulağını koydu. Ses derinden geliyordu. İçini yavaş yavaş bir korku dalgası kapladı. Hiç fazla dü-şünmeden, bir köpek gibi eliyle toprağı var gücüyle eşelemeye başladı. Eline kıpırdayan bir şey deydi. Bu bir çuvalın içinde, iki çıplak ayaktı. Çuvalın etrafını acele acele açtı ve çu-valı zorlukla çukurdan dışarıya çekti. Cebin-den çıkardığı Arnavut çakısıyla ipleri kesti, çuvalın içinde debelenen biri vardı. Birden bire başını göğe doğru kaldırdı, derin derin nefes aldı. Gözü patlamış, ağzı burnu dağıl-mış kan revan içindeki Viyanuş'u zor tanıdı!

Elma şekerinin kırmızı boyası, dişlerinin ağzının etrafını, burnunu boyamış, çenesine kadar şekerli boya kan gibi yayılmıştı. Ama o farkında bile değildi. Aslında görüntü çok korkunçtu. Bembeyaz saçlı çok ihtiyar bir kadın eğildi onun eteklerini örttü. "Ahh!...Viyanuş... Ahhh!". Onu elinden tut-tu: "Hedi kalk eve gidoruz" dedi...

Amerika Birleşik Devleti'nin Irak'ı işgalinin ardından, Kuzey Irak'ta, işgalcilerin ön ayak olduğu bir uydu Kürt Devleti kurulması gündemde... Bölgede, Kuzey Irak politikalarını belirleyen iki önemli isim ise IKDP Lideri Mesud Barzani ve KYDP Lideri Celal Talabani ABD'lilerle her koşulda uzlaşmış durumda. Merkezi Paris'te bulunan Kürt Enstitüsü'nün Kuzey'deki her iki liderin üzerinde büyük bir etkisi bulunuyor. Paris'te yaşayan gazeteci Raffi A. Hermonn'un, Kürt Enstitüsü Genel Sekreteri Kâmuran Jikikan ile yaptığı geniş mülakat geçen hafta yeniHarman'da yer bulmuştu. Bu hafta kaldığımız yerden mülakata noktayı koyuyoruz.

Raffi A. Hermonn

yeniHarman

BUNDAN SONRA, DURUM NASIL OLUMLU BİR YÖNE DÖNEBİLİR?

Kürtçenin değişik şivelerinin, etimolojik araştırmalarının, gramer incelemelerinin, değişik coğrafyalardaki Kürt kökenli sanat ve kültür insanlarının ürettikleri eserlerin Fransa ve Avrupa kamuoyuna tanıtılması çalışmalarının, değişik coğrafyalardan gelmiş Kürt kökenli gençlerin, her ne pahasına olursa olsun, mümkün olduğu mertebede, ileri ve yüksek düzeyde eğitim almaları için, her türlü destek arayışlarında ve sürekli dinleti, konferans, yuvarlak masa toplantıları organizasyonlarıyla uğraşan, Paris Kürt Enstitüsü'nün yönetimdeki ikinci adamı Jikikan, sanki yüreği dağlanmış, ama son derece kararlı bir şekilde bir beyanda bulunuyor:

Fransızcada, bildiğiniz gibi 'c'est j'amaïs trop tard!' diye, 'hiç bir zaman geç değildir!' anlamını taşıyan bir deyiş vardır. Tabii ki, durumun olumluya dönüşmesi mümkündür, ama artık kimse içi boş vaatlere inanacak durumda değildir.

Biraz önce sizin ifade ettiğiniz 'Kürt realitesini tanııyoruz!' örneğinde olduğu gibi.

Bu 'realiteyi tanımak' sözü daha 1992'de verilmedi mi ?..

Sonucunu gördük, ne suların aktığını hepimiz yaşadık, daha bundan onbir yıl önce verilen vaatten

sonra.

Onun için, bırakın Kürt kökenli insanlarını, sünni-müslüman-Türk kökenli, İNSAN gibi İNSAN'ca yaşamak isteyen insanlarımızın da, artık içi dolurulamamış vaatler dinleme sabırları yok!

Ha, şu olabilir örneğin; Türkiye, kendi T.B.M.M. ve Cumhuriyet Hükümetiyle, Kuzey Irak Kürt Federasyonu ve Irak Merkezi Hükümetleriyle: açık, sağlıklı, uluslararası diplomatik nezâket ve ilkeleri esas alan ilişkilere girip, ilk başta kendi Türk kökenli insanlarını rahatlatır.

Türk Dış Politikası'nda, sözkonusu hangi ülke olursa olsun, sadece ve sadece sivil – diplomat kökenli bir diplomasisinin çalışmaya başlaması, Türkiye'nin uluslararası ve ulusal çıkarları açısından, kaçınılmazdır.

Ayrıca, bugüne kadarki deneyimlerden yola çıkarak, bu tür çalışma kararının, salt kâğıt üzerinde değil, reel alanda da uygulanması beklenir.

Sihirli değneklerle veya 'bisikleti yeniden icat etmeye' gerek yok!.. Türkiye'nin sorunlarının benzeriyle hatta daha ağırlarıyla, mücadele etmiş ülkelerin, bugün çağdaş demokrat devletler ailesine, nasıl onurlarıyla yer aldıklarını görüp örnek alabiliriz."

TÜRKİYE'DE, HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEDİĞİ TAKTİRDE İSE...

"...Eğer Türkiye'de; yüzeysel, orta veya çok 'derin'lerde bulunan tüm yöneticileriyle, bugüne kadar savunulan ortak görüşleriyle, bırakın başka kökenden olan insanları, bizzat ve bizzat sünni-müslüman-Türk kimliğine sahip, İNSAN gibi yaşamaya lâyık insanların, gerçek anlamda onuru ve refahı için, "değişen dünya'nın, değişen koşul ve parametrelerine göre" iç ve dolayısıyla dış politikaları değiştirmezlerse, en başta bu kökenden olan insanlar olmak üzere tüm Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları ve yurttaşları için, çok yazık ve vahim olur sonuç.

Türkiye; hem ABD, hem de AB'den dışlanarak, hiç olmazsa sıradan bir "hukuk devleti"nin, asgâri gereklerini bile yerine getiremeyen ülkeler kapsamına girer...

Bu arada; Kuzey Irak Kürt Federasyonu'nun, tüm bu olaylara, kendi evlerinde konuk etmiş oldukları "Temsilci" birimlerinin, ne gibi planlar peşinde oldukları gün ışığına çıkmasına karşın, olaya kesinlikle bir "Türkiye" veya "Türk düşmanlığı" perspektifinde bakmadı. Zaten böyle bakması da mümkün değildi, çünkü doğru olmazdı. Türkiye toplumunda, ne dediğimizi

çok iyi anlayan, yürekleri ve beyinleriyle, sağduyulu düşünen, birçok değerli Türk kökenli insanlara haksızlık yapmak istemeyiz.

Kuzey Irak Kürt Federasyonu Otoritesi'nin, bu olaylar karşısında, takınmış olduğu soğukkanlı tavır, özellikle Avrupa'nın hatırı sayılır, diplomatik çevrelerinden de taktir görmüştür zaten.

Kuzey Irak Kürt Federasyonu Devleti; kendi Türkiye politikasını, defalarca tekrarlamıştır. Yeri geldiğinde, duygularını 'minnettarlık' ifadeleriyle de iletmıştır.

Sonra... Kuzey Irak Kürt Federasyonu'nun, Türkiye'nin toprak bütünlüğüne saygısı vardır ve bunun gereği olarak da, aynı Kuzey Irak Kürt Federasyonu Devleti'nin de, Türkiye'den, bu kez kendi varlığına karşı, içten ve reel bir saygı beklentisi içerisinde olma hakkını, kendisinde görmektedir.

Kuzey Irak Kürt halkı, artık bundan sonra, kendisini çağdaş demokratik toplumlara lâyık bir şekilde geliştirip, dünya toplumları ailesini zenginleştirmekle uğraşacaktır, kendisiyle barışık yaşayan ve bu halkı destekleyen herkes de bundan kazançlı çıkacaktır.

Çamlıbel'de Hasat Şenliği, hayır yemeği

Edremit'in Çamlıbel köyünde, kökleri çok eskilere, çoktanrılı dinlerdeki hasat şenliklerine dayanan, bir hayır yemeği yapılıyor. Köylünün kendi inisiyatifi ile hazırlanan bu yemekte, imece usulü ile kazanlarda etler, keşkekler, pırlavlar pişiriliyor, büyük tavalarda patatesler kızartılıyor, aşureler kaynatılıyor ve Ağustos ayında bir Cuma günü, Cuma namazını takiben tüm köye ve yolu oralara düşen herkese açık sofralar kuruluyor. Yıllardır imece usulü sürdürülen bu şölen, kent yaşamını geride bırakıp bu köye yerleşip Zeytinbağı adlı

minik otelini ailesi ile işleten Tuncel Kurtiz ve Zeytinbağı ekibinin çabaları ile son yıllarda bir şenliğe dönüştürüldü. Pek çok değerli sanatçı bu imeceye ortak oldu.

Tuncel Kurtiz'in 2001 yılında ilk adımını attığı uzun vadeli bir projesi var. Homeros'un İliada destanını on yılda tamamlayacak bir film ile yeniden yorumlamak. İlk iki bölümü çekilen filmin, bu yıl şenlik sırasında üçüncü bölümü Bilgi Üniversitesi Sinema bölümünün katkıları ile çekilecek. 14 -17 Ağustos tarihlerinde, Çamlıbel

Köyü Muhtarlığı tarafından düzenlenen ve sanat yönetmenliğini Tuncel Kurtiz'in yaptığı bu ilginç sanat etkinliği Edremit, Altınoluk ve Güre Belediyeleri, Balıkesir Milli Parklar Müdürlüğü, Tarış Zeytin, Cognis Kimya, Ecolab, Lever ve Türk Henkel firmaları, Çetmi Han, Manici Kasrı ve Zeytinbağı otelleri tarafından destekleniyor. Sanatın yaygınlaştırılması için harcanan çabaları sadece kurum ve kişilerin adının duyurulduğu sponsorluk müessesesi olarak görmeyip karşılığının gelecek kuşaklardan alınacağına inanan festival

2003 Çamlıbel Hayırı ve Şenliği

14 Ağustos Perşembe

9:00 Yavuz Tanyeli köyümüze ikinci heykeli kazandırıyor
9:00 Nihal Geyran Koldaş ile çocuklar ve gençlerle kağıt fener yapımı
9:00 Tuncel Kurtiz'le tiyatro atölyesi
19:00 Tijen İnaltong ile sağlıklı ve lezzetli yemek sohbetleri
21:00 Hayır yemeği hazırlıkları esnasında köy halkı ile Ayla Algan, Sema Moritz ve Tuncel Kurtiz katılımıyla şarkılı-türküli sohbetler

15 Ağustos Cuma

9:00 Mehmet Güleriyüz ve Bedia Dipşo ile köy çocukları ile resim atölyesi
9:00 Leman Çizerleri Ramize Erer, Güneri içoğlu ve Tuncay Akgün ile köy çocukları ile karikatür çalışması
12:00 Geleneksel Hayır Yemeği
17:00 İnci Aral ile edebiyat sohbeti
18:00 Lale Müldür ile şiir sohbeti
19:00 Işıl Özgentürk ile sohbet: Hayat
21:00 Muammer Ketenoğlu ve yöre sanatçıları konseri
22:30 Sema Moritz ve arkadaşları konseri

16 Ağustos Cumartesi

18:30 Leman dergisinden Nihat Genç ile sohbet
19:30 Mehmet Başaran ile sohbet
21:00 Hasan Kocamaz Caz Orkestrası
22:00 Tuncel Kurtiz trio, Reyent Bölükbaşı viyolonsel, Sarp Maden gitar
17 Ağustos Pazar
8:30 Milli Parklar doğa yürüyüşü, Çamlıbel köy meydanı

Daha fazla bilgi için
0266 387 37 61-62
0532 261 27 29 / Menend Kurtiz
e-mail: zeytinbagi@zeytinbagi.com

Mualla ağrıyınca

Mualla ağrıyor. O ağrıyınca ben hiç birşey yapamaz hale geliyorum. Ne kitap okuyabiliyorum, ne yazı yazabiliyorum. Kendimi camdan atsam da kurtulsam diye düşünürken hatırlıyorum, onu denize atarsam ağrılardan kurtulabileceğimi söylemişti doktor. Hatta reçeteye yazmıştı, deniz, kum, güneş, diye... Yüzmek herkese iyi gelir ama, Mualla'nın tek ilacı.

Tekirdağ yakınlarında annemin tuttuğu yazlığa gidip, attım Mualla'yı denize. Denizde mutlu Mualla; deniz ağrılarını alıp götürüyor onun, hem de sadece denize girerken kurtuluyor hapisten.

Feyhan'ın çizdiği karikatürde gördüğümüz gibi Mualla hapiste.

Hani "büyük" sözü dinlemeyenler nasıl hapislerde sürünüyorsa bu ülkede, Mualla da benim sözümü dinlemediği için hapiste. Gerçi denizde de sözümü dinlemiyor alıp başını gidiyor ama, ne de olsa kalçadan bana bağlı olduğu için sınırlı elbette gidebileceği yer.

Plajda kümlara uzanıp güneşlenirken gelip geçenlerin bazıları Mualla'ya şeytan görmüş gibi bakıyorlar. Neyseki onun duyguları yok.

Kimisi de uzaylı görmüş gibi hayretle bakıyor.

Yakınımıza havlu atıp güneşlenenlerden kimisi soruyor, onunla nasıl yüzdüğümü. Onun bir yararı ya da zararı olmadığını, yüzmek için tek bacağın yettiğini söylüyorum.

"Mualla de kim / ne ?" diye sorduğunuzu duyar gibiyim. Mualla benim sakat sağ bacağım. Diğerinden zayıf, kısa ve bağımsız hareket ediyor. Ona bu adı Oktay taktı.

Oğlum çok sevdi bu adı. "Sakat bacağın" demekten hoşlanmıyordu zaten.

Bu aralar çok eğleniyoruz oğlumla Mualla sayesinde.

Bir ara benimle sokağa çıkmak istemiyordu, herkes Mualla'ya bakıyor diye rahatsız oluyordu. Ben insanlar sevaba girmek için bakıyorlar desem de, o Mualla yüzünden baktıklarını söylüyordu.

"Mualla zayıfladı," iyice diyor, gülüyor sonra da dokunuyor ve "üşümüş Mualla," diye masaj yapıyor.

Sevinyorum Mualla ile arası düzeliyor diye...

Deniz ve kum ağrılarını yokedince Mualla'nın kalkıp geldik İstanbul'a.

Biraz yazı yazıp para kazanalım diye! Kabataş'ta deniz kenarında çay içmeye gidiyorum. Bacaklarımı güneşe doğru uzatıp çayımı içerken, iki kadın geliyor ilkokul çağındaki çocuklarına İstanbul'u gezdiriyorlar.

"Bak kızım şurası Topkapı Sarayı, orası Kızkulesi, bu vapur, bunlar martı, bu da sakat."

Ben gülüyorum.

Çocuklardan biri, "Anne bak sakat gülüyor!"

Bazen oğlumun haklı olduğunu düşünüyorum. Bana bakan bazı insanlar sadece Mualla'yı görüyor. Ben Mualla'dan ibaretmişim gibi...

Mualla yüzünden beni işe almayanları, ya da aşkımı reddedenleri hatırlatıyor bana çocuğun söyledikleri.

Hemen ardından da Mualla yüzünden bana aşık olan birini...

Onun yüzünden beni işe almayan ya da beni reddeden ya da terkedilenlere nasıl kıızıyorsam, onun yüzünden beni sevenlere de kıızıyorum.

Üst kattaki komşum Domican, "Gözlerin için severse biri seni, ona da kızarmısın diyor?"

Hiç böyle düşünmemiştim, diyorum. "O da sana ait birşey işte," diyor.

Beni Mualla'dan ibaret görenlere yine de kıızıyorum.

Biri hariç!

Beyoğlu'nda sokakta yaşayan bir kadın var bazen mendil satarken görüyorum onu, bazen dilenirken.

Bir süre önce Mis sokakta çay içerken, masaları dolaşıp dilendi. Sonra da gelip topladığı tüm parayı kucağıma bıraktı ve başımı okşayıp gitti.

Bir şey söylemeye fırsat bulamadım kadına, şok oldum. Kızamadım da ona... Ben de kadının bıraktığı paralarla arkadaşlarıma çay ısmarladım.

Lambda'da yaptığımız bir tartışmayı hatırlattı bana kadının yaptığı. Bazı arkadaşlara göre eşcinsel olmak daha zor, kimine göre sakat olmak daha zor. Ezilenler arasında hiyerarşi yaratmaya gerek yok. Her türlü azınlık durumu yaşamak zor diye anlaştık sonunda ama.

Ya çifte ezilme? Çifte kavrulmuş lokum gibi daha değerli olmaz insan bu ülkede çifte ezilme yaşıyorsa.

Mesela sakat bir kadın aynı zamanda eşcinsel ise? Bu durum çifte ezilme de değil tabii, üçlü ezilme...

Varın siz düşünün sakat, eşcinsel kadının yaşadıklarını...

Tatil dönüşü bilgisayarın başına oturunca bu yazıyı yazmak için, birden sol bacağımda bir kaşınma, bir de baktım; pireler tırmanıyor dizime doğru. Sayamayacağım kadar çok pire. Kedim tatile çıkınca pireler evde can sıkıntısından üremişler. Biliyorum kedim olsa bana tenezzül etmez bunlar.

Tenezzül dedim de, pireleri bile ayrımcılık yapıyor bu memleketin. Mualla'yı ısırmıyorlar.

Pirelere de kızmıyorum, kimbilir onlar da belki de pozitif ayrımcılık yapıyorlardır...

YAZ ŞARKILARINA ŞIKIRTILI KLİPLER!

1- BİKİNLİLİ KADINLARIN ŞARKILARI

• Birbirinden renkli ip bikipli sahil yolu bebekleri kanallarda dönüyor da dönüyor. Demet Akalın dikkatle bakıldığında birbirinden ayrıklı gibi duran göğüslerini savurmamaya dikkat edencesine "unuttum huyunu suyunu" diye giriyor şarkısına, "ama eğer yalan dolanla dönersen şaşırırmam, bu eski huyundu" diye ekliyor sonrasında, Demet Akalın kumsal üzerinde kendiyi çeliyor!

• "Senin bana küs olduğunda bile koşarak geldiğini, alem biliyor! Senden soğuduğumu alem görüyor!" dizelerinin verdiği hararetle kendini alttan üstten havalandırarak tamamına ermiş olan pop sultanı Hande Yener, yaz kültürü çözümlemesini çoktan yapmış! "Senden soğuduğumu" lafı bana her zaman tuhaf gelmiştir, "soğumak" bir ilişki biçimi için fazla teknik bir terim gibi değil mi? (Dayanamıyor ve yine paranteze giriyorum: "kesişmek", "çıkarmak", "yiyişmek" de bu kültürün diğer alt başlıklarıdır, tespit etmeden geçemeyeceğim!)

Hande Yener'in uçuşan beyaz yırtıklı giysi içinde beyaz alt bikinisini de "aaalem görüyoooo!"

• Petek Dinçöz di'e psikolojik baskı yapıyor, "Çalsana Benim Şarkımı!" Dansları daha çok kalçalarında biriken kurtları dökmek istercesine, dalgalanıyor ama o durulmuyor!

• İzel "Kime zarar verdik?" dediği klibinde sadece kendi siyah bluzuna enlemesine yırtmak suretiyle zarar veriyor, çok şükür!

2- KLİPLERİNDE "BİKİNİ" KULLANAN ADAMLARIN ŞARKILARI

• Genellikle tema aynı:Esas adam vantilatör karşısında güzel bikipli kadını izler, kadın cins bir siyah köpekle şakalaşır, denizde yüzerken akrobatik hareketlerle bedenini kameraya sunar, yarısı gözükken g-string üzerine pantolon çeker, adam bu sahneleri görünce dayanamayıp soğuk suyu havaya kaldırıp göğsüne damlatarak içer, kasları görünür şekilde plaj voleybolu oynar ve kesinlikle renkli cam güneş gözlüğü kullanır!

• Şarkıcı adamın kasları mutlaka alınmış/düzeltilmiştir, saçlarında birkaç tutam röfle bulunur, yarısı beline kadar açık işlemeli gömlek giyip boynuna boncuklu kolye takar! Bakınız Hakan Peker, Doğuş, Emre Altuğ ,Davut Güloğlu, hatta gömleği direkt açarak yağ oranını cümle aleme gösteren Mustafa Sandal!

• Mustafa Sandal neden bütün klip kadınlarıyla sınıca her an ilişkiye girecekmiş gibi takılmaktadır?

• Tarkan'ın "Dudu"su New York'un geniş caddelerinde çekilmiş izlenimi verir ama arkadan görünen mavi halk otobüsü durumun Türk'lüğüne

işaret eder! (Keza kemancılar, keza klip kızının da şarkıyı "bende söyleyecem" derkenki ısrarcı tutumu!)

3- YEREL ÖĞELERDEN VAZGEÇMEYENLER!

• "Bak bu sözlerin lafta kalırsa..Senin o tabii'ni tabii'ni yerim" bir numara! Ben böyle tehdit unsuru görmedim!

Elbette arkada saz arkadaşları, ortada "en iyi benimmm" diye çıldıran iki dansöz, yılların vazgeçilmezi Tatlıses vokalleri..

• Ebru Yaşar göbeğine zumlatıyor, "Aşkımız bu raya kadar" diyerek "bu şahane göbeği kaçırдын, kamera iyice zumlasın da gör nasıl da güzeldi, dö-vün iyice!" demeye getiriyor! Eller, parmaklar senkronize!

• Rober Hatemo ise e'leri kapatıp bağrını açıyor, pembe astar siyah ceket içinden rüzgarla savrulurken Rober'in dansı muhteşem: "Ben Aşksız bir errkeğim / Sen aşksız bir avcı / Severken ayrılmak / Ne kadar acı!" Rober'in demode sarışın sevgilisine attığı acayip "seni dans pistine götürüp rezil rüsva etmezsem pembe astarım orta yerinden sökülsün!" bakışlarını kaçırmak hatadır!

• Yıldız Tilbe romantik şarkı söylerken bile dayanmayıp "iki oynuyor" mu bana mı öyle geldi?

• Allah'ım Nilüfer ne kadar zayıflamış!

• Teoman durumu kurtarmak için ikide bir konser görüntüleri ile klip çekmektedir!

• Şebnem Ferah kendi gibidir, siyah beyaz bir güzelliğidir!

• Özlem Tekin, tüylü birini yakalamak için uğraş vermektedir!

"VJ-KLİP-ŞARKI" ORTAMLARINDA DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER!

• Beraberliğimize kaldığı yerden devam eder! Ama biz kiminle beraber olduğumuzu bilmek zorunda değiliz!

• Şuna buna armağan ettikten sonra, "ay bana da armağan edebilirsiniz" demesi durumu bizzat yaşanmıştır! Ki bu süper ego da mini etek gibi vjliğin olmazsa olmazlarından!

• En acayip vj kolpası , playlistini bile okumadan yayına çıkan vj'in "şimdi sürpriz bir çalışmayla devam ediyoruz" diyişidir ki, günde en az birkaç ke-re yapılmadan olmaz o!

• Şarkı takılırsa vj paniklemesi esastır, bu durum aniden ekrana yansır, gülümsemeyi unutmayan vj kendini toparlayınca kadar vakit geçer!

• Klipte şarkının remix atraksiyonu falan varsa, orda bir kulaklıklılı çıplak beden discjokeyin gösterilmesi mutlak! (Discjokey kılıklı olmasa da olur.)

• Mini eteğin üzerine askılı dekolte, şayet günün tercihi leoparlı tayt ise mutlak surette straplez! ("Straplez ne ola ki" sorusunu öngören yazar notu: askısız olduğu için göğüs üstü nahiyesini sıkarak kan devaranına engel olan lastikli yaz kılığı!)

• "Numberone Tv Haber Merkezi" diye haber merkezi olur mu?! Amann!

• Hadi diyelim oldu, oraya dev-göğüs sunucu konur mu? Sıcacığın altında delirmiş müzik kanal izleyicisi habere odaklanamaz, aslında neye odaklanacağını biliyor ama, böyle de gözüne sokar gibi olmaz! Yani?!

• Vj de en az bikipli klip kadınları kadar dikkati çekmelidir ki izleyici silikona, kalça dansına doyar gibi olduğu anda, aslında gerçek açlığın vj olduğunu kavrayıversin!

• Erkek vj olmaz mı, buyur yılların vazgeçilmezi Bülent!

• Yaz dönemi vj'leri bikini ve pareo kuşanıp sahil yolunda kendi aralarında şakalaşır, mikrofonlar elde enerji topu gibi dans eder, dövmeleleri ve piercingleri vardır, "şöyle bronzlaşın, böyle takılın" diye tavsiyeler verir, programın adında illa ki "beach, party, non-stop" falan olmalıdır!

Sebla KOÇAN
sebla@leman.com.tr

DUMANLI HALAY KAHVESİ

Yudum ŞAŞMAZ yudum@leman.com.tr

Rock'n Dark Festivali dahilinde Çubuklu Hayal Kahvesi'nin ilk ev sahibi Duman'dı. En son, yılbaşında Park Orman'da izlediğim Duman'ın tadı damağımda kalmıştı, gitmeliydim. Giriş makul; 20 milyon. İstinye'den kalkan tekneler de trafik bahanesini ortadan kaldırıyor zaten. Cuma gecesi üstelik, kendimizi ödüllendirme arayışına girmişiz bir kere ..

"Dün akşam kendimi öyle güzel sıkıştırdım ki satır aralarına, telif hakkından dava açabilirim tüm şarkılarına .. Herkesin anlayamayacağını düşündüğüm mecazlara buladım söylediklerini .. kendim için .."

Huşu içinde boğazın sularını yarararak ilerlerken yanımdakilere "iyi ki gidiyoruz, buna ihtiyacım vardı" hesabını çıkarıp, karşılığında aldığım gülümsemelerle gecenin bahşişini kotardım. **Çubuklu Hayal Kahvesi'**ne yanaştığımızda, kıyıdaki suyun güzelliğine paranoya ile yaklaşip 'hala İstanbul'da mıyız' şaşkınlığını üzerimden atamadan kapıda oluştan kuyruğun

sonuna ekledim kendimi. "Reina'ya bile daha hızlı girmiştik yav" diye düşünürken, kriterlere kilitlendim.

Kapıdakilerin listede bulamadıkları isimlerimiz, geriye dönülmemek şartıyla çevrilen sayfalar arasında kaybolmak üzere iken, işaret parmağımın şanına yakışır şahlanmasıyla dikkati çektim, bedenlerimizin başlıklarına... İki kişi bizden önce bizim isimlerimizle içeri girmiş meğer, ben psişik kurgularımın temelleriyle meşgulken, Barış çoktan elini cebindeki kimliklere atmıştı.

Bu küçük çaplı kargaşadan sonra içeri girdiğimizde, güdümlü hayranlığımız ile sahneyi aramaya koyulduk. **Duman** seyri için, boğaz manzarasını küçümseyip içeri kapanacağımızı fark edince, girişe yakın bir yerlerde beklemeye başladık. Etrafa bakındığımda **Yasemin Kozanoğlu**'nun elinde mikrofon, peşinde kamera, bir o yana bir bu yana koşuşturduğunu gördüm; anlamlandıramadım.

Bu kadar sabırsız bir kitleyi en son **Dünya Ticaret Merkezi**'nde, 96'da görmüştüm, Viyana Kapıları vardır

belki bir de; bunca zorlanan. **Biraz aktarma olsa da, uçuş yüksek irtifada seyir etti.**

Sahneye çıktılar ve sahneyi İstanbul ile paylaştılar; yani daha ilk şarkı ile aklımızı aldılar. Bir ara sahnede **1930'ların Almanya'sını** gördüm; o yıkıcılıkta. Kimi zaman da **Fenerbahçe**'nin 103 golle şampiyon olduğu seneyi. Davulcuğu bir **Schumacher** sayıp, ileri Duman üçlüsünü de **Oğuz-Rıdvan-Aykut** şeklinde değerlendirdim. Çok yemiş, çok atmışlardı o sene. Bir masal gibi...

Burada bir yüksek not da izleyicilere. Çeşitli parçalara bölünmelerine rağmen eşsiz bir uyum içindeler. Şarkı aralarında "Pearl Jam" diye bağırın da var, **Asya**'dan parça isteyenler de... Hatta bir an, arkalardan "Zebhuldura!!" diye bağırıldı. Metalik zamanlarda takılmış gençler de eksik değildi yani. CHP'ye taş çıkartacak bir hız potansiyeliyle, bu eğlence: bravo. Kalabalığın dolmuşuna erken binen bendeniz, üçüncü şarkı başladığında ter içindeydim. Her hafta bir **Duman** konseri başarılı bir rejim reçetesi kalsın akıllarda...

Duman'ın sahnesini anlatmak değil amacım, onu bilen bilir. Ama seyirci öyle güzeldi ki, ikinci albümde **Sezen Aksu** cover'ı ile popülistleştirdiğini bahane ederek gruba tavrı alanları kınıyorum. Bırak söylesin be kardeşim, **Sezen** hatta **Müslüm**, kendine benzettikten sonra ne fark eder? Emanet durmuyor ki üzerinde.

Ara vermeksizin süren sahne performansı bitti diye korkarken bis'e çıkıp 'haber yok ölüyorum'u

söylemeleri, merhametimizi uyandırdı ve istemesek de gecenin bittiğini kabullendik.

Geceyle ilgili başka bir ilgi çekici not ise köfteciler. Mekana çapraz konuşlanmış köfteciler ızgaranın üzerinde yaklaşık 120 köfte stoklamış, av bekliyorlardı. Gece kulübünde mangal. Dali tablolarından biri sanki. Biri **Duman**'ın acıktıracağını bunlara fısıldamış olmalı.

Dönerken, içtiğimiz Efes Darkların ve biraz da **Duman**'ın kafasında, boğazın sularına kaydık yıldızlarla... Teknede yine "aman oradan geldi rüzgar, yok buradan geldi" bunalımı yaşandı. Şekil değiştirmekten, ambiyansın da hakkını veremedik; ona yanıyorum. Sadece yanaşırken birkaç yaliya takıldı gözüm. Adamlar ne rahat be kardeşim, Lord hesabı, düğün hesabı.. "Paso denizi göreyim" demiş komple cam yaptırmışlar bir de, tekne vesaire.. Arkadaş ne geyik yaptık be..

Hiçbir şey keyifli bir konsere benzemez. Birkaç gün aynı akustığın verkaçlarıyla yaşarsınız. Güzel kareler donar. Ya da kareler ancak güzelse donar. Düşündüm de; ilk tek başımlılığımın vokali gibi hissettiriyor **Duman**.. **Duman** altı günlerimin yüksek kafası, düşmelerimin çayı, kahvesi oluyor ..

Güzel bir müziğin, **Seattle** doğumlu sancılarında 'haykırmak için kudreti zehir olmamış' bir vokal ..

'içimdeki aşk, elimdeki saz yeter canıma...' diyerek ruh sağlığını havaya uçuruyor..

Unutmaya çalışılan her şeyi ısrarla hatırlatıyor..

HarmanPano

Gitar Dersi Veriyorum

Tekirdağ'da oturan arkadaşlara yeni baş-
layandan ileri düzeye
ilerletebilecek kadar
gitar dersi
verebilirim.
Tel
(0542) 667 02 09

Basketbolseverler

Sevgili yeniHarmancı
arkadaşlarım; Maykıl Cordin'in
herhangi bi şeyini (poster,
onunla ilgili bir yazı veya resim,
vcd..) yollayabilirsiniz, şahsım
tarafından %100 kabul edilir.
biliyorum.
Tel: (0505) 404 81 60 (ara-
mayın sakın, mesaj gönderin)
e-mail: mesutjordan23@hotmail.com

Tomba Arıyorum

Ben çok eski bir psx oyunu olan
Tomba'yı arıyorum fakat
bulamıyorum. Elinde bulunan lüt-
fen bana göndersin. Parası neyse
anında ödeme yaparız. (Orijinal
olmazsa iyi olur çok pahalı!)) Cep:
(0542) 749 8424
E-mail:
satans_wrath@mynet.com

Merhaba

Ben nba hayranı bir okuyucuyum..
260 kadar nba.com ve diğer siteler-
den indirilmiş kısa (10-15 saniye)
video görüntüleri var. Bu arşivimi
genişletip gerçek nba tutkunlarıyla
paylaşmak istiyorum. Ayrıca 2001-
2002 nba all-star maçını arıyorum.
CD-video farketmez. İlgilenenlerin
kobe@e-kolay.net e mesajlarını
bekliyorum.

Stressiz Ders

Müh.Fak öğrencisin-
den fizik, kimya, biy-
oloji, matematik, yani
sayısal dersleri ver-
ilir... Fiyat çok
uygun...
Tel: (0535) 686 87
48
e-mail:
etnata@yahoo.com

Satılık

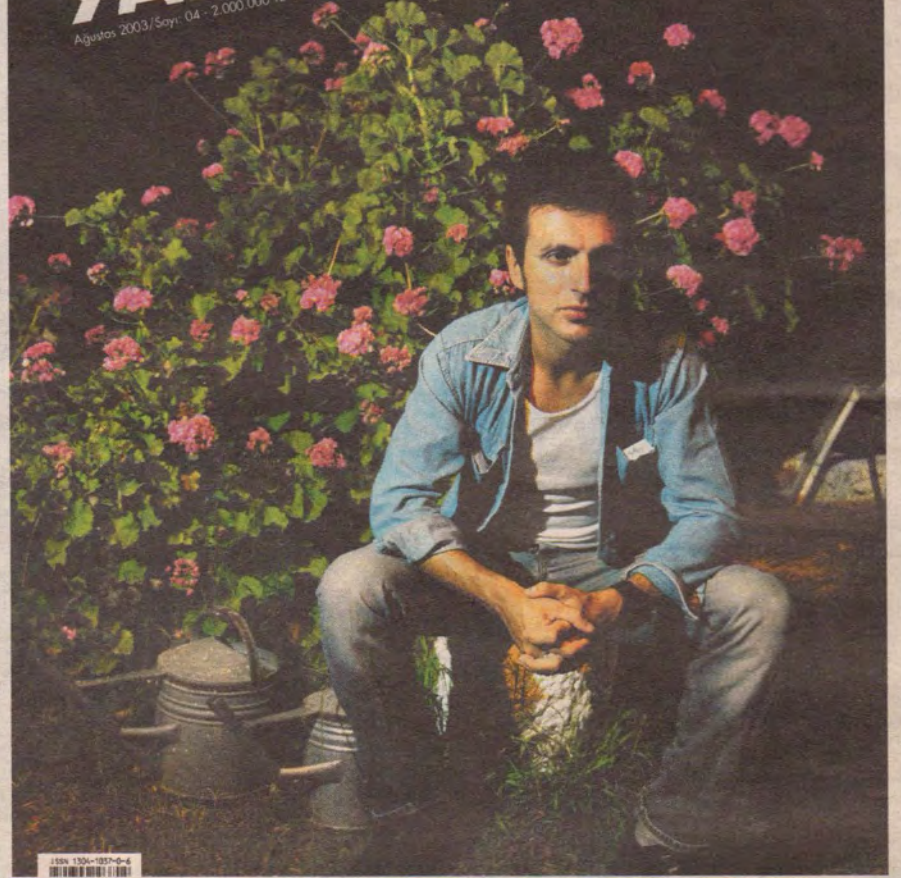
Black Metal, Doom, Dark,
Gothic.. orijinal&çekim
kaset ve cd arşivim
satılıktır! Full liste için mail
atınız lütfen!
Tel: (0532) 727 66 81
e-mail:
aquasilvan@lycos.com

TEKE ZORTLATMASI

kacak@leman.com.tr
KACAK YAYIN
Ağustos 2003/Sayı: 04 - 2.000.000 TL KDV Dahil

TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

yeniHarman

6 Aylık

12 Aylık

Yurt içi aboneliği

40.000.000TL

70.000.000TL

Yurt dışı aboneliği

Avrupa

45 EURO

85 EURO

Amerika

50 \$

90 \$

Uzakdoğu

55 \$

95 \$

TL HESAP NO: 1100384-7

Tel: 0212 292 95 65 (dahili 0)

\$ HESAP NO: 3002461-2

0212 292 94 50 (dahili 0)

EURO HESAP NO: 3002462-0

Faks: 0212 245 38 06

yeniHarman

Sahibi
LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına
Tuncay Akgün

Sayı: 2 Ağustos Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

Tel: 0212 - 292 94 50 - 292 94 51 Adres: Fırızağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu/İstanbul
e-mail: yeniharman@leman.com.tr - Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx)

Dağıtım: BBD Merkez - Avrupa Distribution: ASV

Yayın Yönetmeni Tuncay AKGÜN
Editör Kutlu ESENDEMİR
(Sorumlu) Yazışları Müdürü Ayhan ERDOĞAN
Art Direktör Reyhan KARACADAĞ
Sayfa Tasarımı Zehra ARSLAN
Satış Müdürü Cengiz KOCALI
Müşesse Müdürü Ali YAVUZ
Baskı Sorumlusu Üzeyir ATMACA

yeniHarman ciltleri çok yakında!

ANORMAL KORKU

sezyum sizler için gezmiyor, gezdiriyor!

sanal
hayta

Kaan Sezgin

www.sezyum.com - sezyum@leman.com.tr

- Babür, bana bu aralar biraz
soğuk davranıyorsun hayırdır.
- Bi başka kadın mı var?
- Ne kadını bal kasem.
Ben metaldenim, unuttun mu?
Hevi metal!
- WASP!

- Sevgilim, dört
saattir beline kadar
küvettesin çık
istersen.
- Sen anlamassın
Tankut, ben basen-
lerimdeki yağları
eritiyorum.
- Ha diyeydin onu
ben hallederdim
ehihihihih.
- İğrenç gibisin.

- Bak Selimciğim. Bizim oralarda adettendir.
Erkek çocuklar ışın kılıcıyan sünnet edilir.
- Ya ayak yapma bana ya! Benim adım Elliott,
hristiyanım bi kerem.
- Hiç farketmez. Biz de hristiyanız
gerektiğinde. Getir bakalım bombliyi.

- Lan
Pentuyum 6,
30bin cega-
herz işlemci
aldım ama
anakart sorun-
lu, cimriliğimi
skiym.

- Küçük, burda
bisiklete binmek
yasak.
- Lan
yaşatmadınız tek
bir gün be!
Bundan sonra
olayım ışıklarda
yankesicilik yap-
mak olacak.
Hepinizi deri gibi
soyacam.
- Konuşma be
skorski
helikopteri!

- Hacim, işte kedi olduk. Manitalar şimdi akın akın Anadolu
diye gelmesse terbiyesizim.
- Lan oğğlum, bu müessesenin de paraziti, biti, piresi,
uyuzu mayasılı eksik olmuyo be!
- Lan hepiniz bendensiniz. Aynı kediden olmuşuz ola ola!

...Barda tanışıp alkolün de etkisiyle cima
yaptığım herife, çatıda hem de bu
kıyafetle randevu vermekle iyi mi ettim
kötü mü ettim bilmiyorum. En kötüsü
uzanıp olayımdan zevkimi alırım.

- Hatırlamıyorsunuz Kumdan Kaleler diye
bir grup vardı. İşte ben onların ilk kli-
binde oynayacaktım, kısmet olmadı,
sanatsal acımdan ötürü böyle sefil oldum.

...Lan görmesine görüyorum da... O
uğurböcekleri nasıl görüyor bit kadar göz-
leriyle sağı solu onu anlamıyorum beee.
- Kanki ben uğurböceği değilim, Selami
ben. Hapı biraz fazla basmışın haaa.

BUGÜN ÇAYIRDA ÇOK HOYRAT
DAVRANDIN BANA...AA SEN
YAĞINI DEĞİŞTİRMİSSİN...

EDİRNE
OTELİ

AYVALIK
YAĞI ALLERJİ
YAPIYODU
EDREMİT'E
DÖNDÜM...